

Seçimler üzerinden çıkan tablonun mantıklı tek izahı, daha yolun başında olduğumuz tespittir. Sistem partilerinin de, bu noktada kitlelerin muhalefetine kucaklamaya aday olmadığı ve alternatif olamadığı da göz-

ler önündedir. Ek olarak; emperyalizmin güvensizlikler yaşayarak rafa kaldırma eğiliminde olduğu AKP, ülkemiz işçi ve emekçileri açısından günden güne büyüyen bir muhalefeti de biriktirmekte/örmektedir.

30 Mart'ta gerçekleşen yerel seçimlerde çıkan sonuçlar HDK'nın önemi ve gerekliliğini bir kez daha tüm bileşenlerde daha üst düzey bir kavrayışa ulaştırmak zorundadır. İlerici, demokrat ve devrimcilerin öncelikle ihtiyacı olan kitleleri ortak bir program etrafında örgütleyebilecek-

leri araçların etkinleştirilmesidir. Ortak bir siyasi parti, bu ihtiyaç giderilmeksizin, buna odaklanılmaksızın anlamlı bir girişim ve amaca hizmet edecek bir rol oynayamayacaktır. HDK'nın da bileşeni olan HDP'nin bunu tartışması, ciddi bir şekilde ele alması zorunludur.

Haftalık Özgür Gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 96

Gerçekler devrimcidir!

10-16 Nisan 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Amed'de
DEDAŞ işçisi
grevde

İşçi/Köylü-05

Akdeniz Belediyesi
eşbaşkanları:

"Eşbaşkanlık,
kadın devrimi"

Zimane Azad-06

Merdîn'de hem
ilk Süryani hem de
ilk kadın belediye
eşbaşkanı:

"Kadınlar için
yaşam alanları"

Yeni Kadın-07

HDP'li Ertuğrul
Kürkçü ile söyleşi

"HDP,
seçimlerden
mutlak başarı
ile çıkmıştır

Söyleşi-13

İŞTE SANDIK, İŞTE DEMOKRASİ!

"Sandıkta hesaplaşma", "sandıkta cevap verme", "demokrasiyi sandıkta arama" söylemleriyle geçirilen seçimin ardından % 45 oranında oy alan AKP, toplumsal muhalefete gözdağı vermeye çalışıyor. Ama bunu "sandıktan çıkan demokrasi" ile yapıyor.

Halk sandıktan çıkan bu "demokrasi"yi, seçim sırasındaki usulsüzlüklerden, hırsızlıktan gördü. Ardından birçok yerde seçimlerin iptal edilmesine varan

tekrar tekrar sayılmasında, her gün bir çöpte, bir köşede bulunan oy pusulalarından, bu pusulaların değersizliğinden gördü. Yaşam alanlarını kendisi yönetmek isteyen halkın oyuna sahip çıkmasına yönelik Ceylanpınar'da, Akdeniz'de, Agirî'de vd.ki saldırılardan gördü. İşte sandık, işte olmayan demokrasi bir kez daha gözler önüne serildi. Bir de artık halkın demokrasi için sokaklara dökülmeye devam edeceğini de...

Özgür Gelecek'ten

Mayıs geliyor, acil polis!

Merhaba

Gazetemizin yayına hazırlandığı saatlerde Gezi şehidi **Ethem Sarısülük**'ün Ankara'da 4. duruşması görülüyordu. Katilin sanık sandalyesi yine boştu, mahkeme salonunda yine kimliği belirsiz kişiler vardı ve Berkin'in son günlerinde, cenazesinde ailesini yalnız bırakmayan Sarsülük ailesini, bu kez de Berkin'in ailesi ve tabii ki devrimci, demokrat ve ilerici kesimler yalnız bırakmayarak Gezi ailesinin büyüklüğünü, dayanışmasını bir kez daha sergilediler. Sevindirici bir başka gelişme olarak, mahkeme, bu kez katil polisin mahkemeye getirilmesi kararını verdi.

Hem Ethem başta olmak üzere tüm Gezi şehitlerinin davaları hem de son olarak polis kurşunuyla katledilen Çağdaş Gemik'in davasında mahkememin bozduğu "olası kast" kararı; devletin hala polisini "kahraman" olarak gördüğünü ve koruduğunu gösteriyor. Ne de olsa önümüz Mayıs! Lazım olacak bu polisler! Nereye mi?! Tabii ki halka saldırıyı sürdürmeye, durmak yok, yola devam!

Emekçinin Gündemi

1 Mayıs'ta Gezi alanlarında...

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Kurumsallaşmanın yolu... (2)

Sayfa 07

Gündem

Sıradan ve gülünç "usta" (!)

Sayfa 03

Pusulâ

Darbeyi örgütsüzlüğe vuralım

Sayfa 11

Avcılar'da seçim ve 1 Mayıs konulu kahvaltı

Geride bıraktığımız 30 Mart seçimlerini ve yaklaşan 1 Mayıs'ı tartışmak üzere 6 Nisan günü Avcılar'da da Partizan toplantısı gerçekleştirildi. Toplantı öncesinde gerçekleştirilen kahvaltı ile sıcak sohbet edilirken

toplantıda ise sürecin nasıl örgütleneceği tartışıldı. Seçim çalışmalarımızı değerlendirmeye aldığımız toplantıda 1 Mayıs öncesinde seçimlerin bizlere kattıkları ve eksik kaldığımız noktaları tartıştık.

Katılımcıların seçimlere ilişkin değerlendirmelerinin yanı sıra ortaya koydukları özeleştirilerle seçimlerdeki atıl duruma dikkat çektiler. Seçim konusunun ardından 1 Mayıs'a ilişkin çalışmalarımızın nasıl olmasını tartıştık. Bu konuda ise farklı alanların kendine

özgün çalışma biçimlerinin önemli olacağını ve bu noktada çalışmalarımızın geleneksel olmaktan çıkartılarak dönemin ihtiyacına göre şekillendirilmesi ve örgütlenme kanallarının bu şekilde çeşitlendirilmesini konuştuk.

(Bir Partizan okuru)

Sarıgazi'de seçimler ve 1 Mayıs tartışıldı

1 Mayıs'ın yaklaşması ile Partizan bir toplantı düzenleyerek süreci nasıl örgütleyeceğini tartıştı. 1 Mayıs konusundan önce geride bıraktığımız yerel seçim süreci tartışıldı.

Toplantıda seçim sürecinde neler yapıldığı, yapılan çalışmaların ne kadar verimli olduğu ve Partizan açısından nasıl geçtiği değerlendirildi. Seçimlerdeki pratik durumun yeterli olmadığına değinilen toplantıda önümüzdeki süreçlerde deneyimlerin ve seçimlerde kazandığımız artıların gücüyle 1 Mayıs'ın örgütleneceği konuşuldu.

Toplantının ikinci kısmında ise 1 Mayıs'ın yaklaştığı günlerde Taksim'in şimdiden yasaklandığı ve Partizan'ın ve tüm devrimci kurumların hedefinde, şehitler verilen ve bedeller ödenen yani tarihi kanla yazılan Taksim olduğu belirtildi.

Yürütülen tartışmada hedefin Taksim olması gerektiğinin altı çizildi ve 1 Mayıs öncesi yürütülecek çalışmalarda kullanılacak argümanlar ve bunların politik içeriği tartışıldı. Çalışmaların bölgesel özgünlüklerle örüleceği, her alanın özgün çelişkilerinin öne çıkarılarak 1 Mayıs'a çağrı yapılacağı vurgulandı.

"Uyuşturma devletin politik bir saldırısıdır"

Emekçi mahalleleri bir ahtapot gibi saran uyuşturucu çetelerinin esas hedefi olan yoksul-emekçi gecekondu mahallelerinde gençlerimizin uyuşturucu çetelerinin nasıl tuzağına düşürdüklerini anlamak için kendi yaşadığım mahalle bazından yola çıkıp uyuşturucu kullanan gençlerle sohbet etmeye başladım. Şu an pek gündemde olmayan bir sorun gibi görünse de gençlerimizi uyuşturucu ile zehirleyen devletin uyuşturup teslim alma politikasını anbean soluk aldığımız emekçi semtlerde görmekteyiz. **Hasan Ferit Gedik**'in öldürüldüğü ve onlarca devrimci ve mahallelinin yaralandığı Gülsuyu Mahallesi'nde olduğu gibi başta **Gazi Mahallesi**, **Esenyurt**, **Armutlu**, **Sarıgazi**, **Okmeydanı** vb. devrimcilerin, demokratların yoğun olduğu yerlerde ve ismini saymadığım diğer Kürt ve Alevi mahallelerinde, muhalif kimliği ile öne çıkmış halk gençliği devlet eliyle zehirlenmektedir. Burada şunu söylemek kaçınılmazdır; gençlerimizin uyuşturucu kullanmasının bir nedeni vardır. **Uyuşturucu bağımlısı olan halk çocuklarının kimyasal madde ile vücutlarının yıkıma uğratılması, tam da devlet denilen baskı ve sömürü aygıtının istediği politikalar doğrultusunda ilerlediğini** göstermektedir.

Öyle ki Roboski'de TC devletinin 34 Kürt köylüsünü bombalayarak toplu katliam yapmasının altında yatan esas saldırı mekanizması bu kez farklı yollarla geride kalan gençlerimize yapılmaya çalışılıyor. Toplu katletme fırsatı bulamadığı gençleri, daha ilkokul çağlarında okul kapılarında, emekçi

semtlerin sokaklarında zehirleyerek parça parça teslim almaya çalışmaktadır. Kendi yandaşlarını ayakkabı kutularında çaldığı milyar dolarları dağıtıp besleyerek, kendi iktidarlarını koruyup yaşatarak, bizim yoksul gençlerimizi kimyasal maddelerle zehirleyerek iktidarlarını korumanın hedefindedirler.

"Evimize ekmek götüremiyoruz, nasıl tedavi olalım"

"Bir defa düşürdüler bu yola bizi. Gün geçtikçe parça parça eriyoruz, ölüyoruz abi. Günde dört defa kullanıyoruz, krize girmeden alıp içiyoruz. Bazen para bulamayınca uyuşturucu vermeleri için bize hırsızlık yaptırıyorlar. Biz kaçıp kurtulmaya çalışalım diyoruz, olmuyor. Her yerde torbacılar var. Bize de tuturmaya çalışıyorlar, tutmak istemeyince tehdit edip dövüyorlar. Bize uyuşturucu sattırmaya çalışanlar kendileri bile içmiyor. Tedavi görüp bırakmak istiyoruz, ama kimse bize yardımcı olmuyor. Evimize ekmek götüremiyoruz, nasıl tedavi olalım? Bunun için artık yapacak bir şey yok bizim için. Hepimiz düştük bir kere, bu hep böyle gidecek" mahallede yaşayan uyuşturucu bağımlısı bir genç.

Uyuşturucunun kullanımı gerçekten ürkütücü boyutlar aldı. Bu kimyasal maddelerle yapılan adına **"jameika"** denilen uyuşturucuyu kullananların en fazla dört yıl yaşadığı, bilinen bir gerçek. Roboski katliamının örneğini vermemin nedeni de budur. Uyuşturucuyu kullananların vücudu direkt bağımlılık kazanıyor ve geri dönüşü de ne-

redeyse yok! Vücudun gram gram erimesi-ne, iç organlarının birer birer iflas ederek ölüme neden oluyorlar.

Gençlerin bu denli gözlerimizin önünde eriyip gitmesi kabullenemiyorum. Geleceği ellerinden çalınan gençlerimizin yanı sıra tuzağına düşülmeye açık olan daha nice genç insan ve nice geleceğimiz var. İşsizliği emekçi semtlerde "kader" haline getiren devlet, şimdilerde bu saldırıyı daha da boyutlandırarak zevk ve heyecan içerisinde olan gençliği bu kanaldan etkileyerek teslim almayı amaçlamaktadır.

"Kurtlar Vadisi" dizileri izletilerek özendiren gençler, eline silah verilip tetikçi olarak kullanılıyorlar. Bu kahrolası düzenin ve bu düzenin yürütücüsü devletin teşhir edildiği artık yeter. Devrimci mahallelerde yaşanan bu uyuşturma ve devletin teslim alma saldırılarına karşı artık ne yapılması gerekiyorsa onun yapılması gerekmektedir. Bunun için de kendini aklayan değil, özünü yoklayan bir devrimci tarzın gelişmesi gerekiyor. Devrimcilerin onlarca eksikliğine rağmen geç kalınmadı, bu halk halen "umut" olarak devrimcileri görmektedir.

Devrimcilerin her şeyi devrime havale eden yanlarından bir an önce kurtulması, dar grupçu yaklaşımlarından, keskin konuşmalarından sıyrılarak yapılması gerekenleri yapmaları gerekmektedir. Yeni saldırılar karşısında savunmada olup, bataklığı nasıl kurutacaklarının, gençlerimizi bu kan emici yaratıklardan nasıl kurtaracaklarının düşünce-siyle kafalarını yormaları gerekmektedir. Bu saldırılar esasta devrimcilere yapılan saldırılardır. Ezilenlerin yoğun olduğu mahallelerde devrimcileri bitiremeyeceğini bilen faşist devlet buralarda halkı zehirleyerek; gençliği, devrimci olmadan, kendisine karşı gelmeden bitirmeyi amaçlamaktadır.

Bütün mahallelere devrimciler, halkla birlikte imkan yaratarak uyuşturucuya karşı rehabilitasyon merkezlerini oluşturmalı, halkın sosyologları aracılığı ile bu duruma müdahale edilmelidir. **"Bilinçsiz bir toplum köle olmaya mahkumdur"** sözünü gençlerimizle ısrarla konuşup onlara anlatmalıyız. Herkes üstüne düşen sorumluluğu alarak yapabileceğinin daha fazlasını geç olmadan yapmalıdır.

(Gülsuyu'ndan bir ÖG okuru)

Kartal'da okurlarımız kahvaltıda buluştu

Kartal: Kartal'da Partizan okurları, düzenledikleri kahvaltı etkinliği ile yerel seçim sürecini değerlendirerek 1 Mayıs çalışmalarını tartıştı. Eğitim-Sen 5 No'lu Şubesi'nde düzenlenen kahvaltıda, sohbet eşliğinde kahvaltı yapılarak ardından 1 Mayıs süreci tartışıldı. Toplantıda ilk sözü alan ar-

kadaş açılış konuşması yaptı. Konuşmada yerel seçim süreci ve Gezi İsyanı'nın ardından ülkede yükselen toplumsal muhalefete dair değerlendirmelerde bulunuldu.

Tüm katılımcıların söz aldığı etkinlikte, genel olarak Gezi İsyanı'nın ardından ülkemizde toplumsal mu-

halefetin yükseldiği, AKP'nin kutuplaşma siyaseti üzerinden toplumun bir kesimini kendisine yedeklerken, toplumsal gerilimi körükleyerek saldırganlaştığı yönlü değerlendirmelerde bulunularak Partizan'ın kitlelerin artan muhalefetini göğüslemeye aday olduğu ve bunun için de çalışmalarını hızlandırmak gerektiğinin altı çizildi.

Kartal yerelinde çalışmaları nasıl ele almak gerektiği yönlü tartışmaların da olduğu etkinlikte, işçi merkezi olan Gebze için ayrıca organizasyonlar yapılması gerektiği ve Kartal'da da belirli merkezler üzerinden ve kitleleri örgütlenme hedefi bile çalışılacağı aktarıldı.

(Bir Partizan okuru)

SIRADAN VE GÜLÜNÇ "USTA"(!)

Yerel seçim ve sonuçları devletin krizini ortadan kaldırmamıştır. Seçim sonrasında yaşanan tartışmalar bunu göstermektedir. Erdoğan'ın ve iktidarının Gezi İsyanı'nda aldığı bıçak yarası derindir ve onun sonunu getirecek olan da budur.

Yerel olmaktan çıkartılıp rüşvet ve yolsuzluğu aklama çabasının somut bir ürünü olarak, "genel" seçim havasına büründürülen ve çeşitli usulsüzlüklere konu olsa da, bir kez daha T. Erdoğan'ın hakim sınıf klikleri açısından liderliğinin tescillendiği bir seçim sürecini geride bıraktık. Hemen arkasından gelenekselleşen "balkon" konuşmasına şahit olduk. T. Erdoğan bu kez de "şaşırtmadı" ve başta Cemaat olmak üzere kendisini desteklemeyen herkese "savaş" çağrısını yeniledi! Üstelik bu konuşmasında sesi kısık değil gür çıkıyordu. Tüm aile balkondaydılar ve savaştan zaferle çıkmış bir durumda topluluğu selamladılar.

17 Aralık rüşvet ve yolsuzluk operasyonu sırasında "Bilal Oğlan"la yaptığı telefon konuşmalarında Erdoğan'ın nasıl bir "kahraman" olduğunu gördük! Suçüstü yakalanmış bir adli suçlunun halet-i ruhiyesi içindeydi ve gayet sıradandı! Erdoğan bu haliyle K. Marx'ın 18. Brumaire'de Louis Napoleon'u (daha bir dizi sıfatın yanında), "**kahraman rolü oynayan sıradan, gülünç bir kişi**" olarak tanımlamasına denk düşmektedir. Nitekim son balkon konuşmasında, "her şeyin daniskası olan" Erdoğan, "sağlam bir faşist" olduğunu da göstermeye devam etti.

Malum faşistler gerçekte güçsüzdürler ve bu açıklarını kapatmak için kendilerine daima düşman yaratırlar! Kabul etmek gerekir ki memleket toprakları düşman yaratmak konusunda zengin bir deneyime sahiptir ve bu gelenek Erdoğan'la başlamamıştır. Ama her faşist gibi Erdoğan da gülünçtür. Gülünçtür çünkü balkon konuşmasında ciddi ciddi "**Batı'nın özlemine duyduğu demokrasi bizde var, bizde!**" diyerek çapını ortaya koymakla kalmamış; yaptıklarının yapacaklarının teminatı olduğunu tekrarlayarak; tek vatan, tek devlet, tek bayrak, tek... ısrarını sürdürmüştür.

Bununla birlikte Erdoğan, "**biz Türkiye Cumhuriyeti'ni sokakta bulmadık, bu vatani sokakta bulmadık**"

sözleriyle "düşman"larına mesaj vermeyi de ihmal etmemiştir. Dünya üzerinde "sokakta bulunan devlet" var mıdır bilinmez ama bu devletin dağlarda ve sokaklarda yıkılmadığı müddetçe de iflah olmayacağı çok açıktır. 17 Aralık'tan bu yana yaşananlar, -diğerleri bir yana- bir hukuk devleti olarak propaganda edilen düzenin ancak ve ancak bu yolla değiştirilebileceğini yeterince kanıtlıyor.

Başbakan'ın balkon konuşmasına vesile olan yerel seçim, üç aşamalı bir dalaşın ilk raundu ve Erdoğan bu ilk muharebeden belki yara almış ama devrilmeden çıkmıştır. Öncelikle belirtmek gerekir ki, geride bıraktığımız seçim, bizzat Erdoğan tarafından "**yeni Türkiye'nin istiklal mücadelesi**" sloganıyla bir yerel seçim olmaktan bilinçli olarak çıkartılarak, hakim sınıflar arasında yaşanan iktidar dalaşının bir aracı kılındı. Yolsuzluk ve rüşvetin aklanacağı hesap edildi. Seçimin kazanılması için her yol ve yöntem devreye konuldu. Seçim sonuçlarını değerlendirirken bu nokta gözden kaçırılmamalıdır. Türkiye'de hakim sınıf klikleri halkı ancak ve ancak kendi sınıf çıkarlarını hayata geçirmekte hatırladıkları içindir ki, bu yerel seçimlerde de, kitlelerin desteğini kendi aralarındaki dalaşın bir enstrümanı olarak kullanmışlar ve kabul etmek gerekir ki bunda başarılı da olmuşlardır.

Erdoğan'ın "**istikbal mücadelesini istiklal mücadelesine**" çevirme ve halkı muhafazakar-laik, Kemalist-İslamcı vb. şekilde kamplaştırarak bölme stratejisi karşılığını buldu! Bunun için öyle iddia edildiği gibi ve T. Erdoğan'a atfen söylendiği gibi "usta" (8. sandık zaferi) olmaya gerek yok! Halkımıza yönelik Kemalist faşizmin on yıllarca yıldır uyguladığı faşist zulümden bir nebze haberdar olmak yeterlidir! Üstelik muhalefet adı altında yerel seçim süreci ve sonrasında halka yönelik üsten, seçkin ve aydınlanmacı faşist bakış açısının halen devam etmesi, Erdoğan ve temsil ettiği kliğin halkın mağduriyetini kullanarak daha çok

"zaferler" kazanacağını gösteriyor.

Halka yönelik, hırsızlar, rüşvet yiyorlar deyip kendilerini seçmelerini isteyenlerin, halk düşmanı yüzleri en önemli sorunlarıdır. Erdoğan'ın hala halktan oy alabilmesinin arkasında ise "havuz medyası" aracılığıyla oluşturulan propagandanın etkisiyle halka "sıradan" görünmesi, "onlardan biri" olduğunun başarıyla yansıtılması yatmaktadır.

POLİTİK KRİZ DEVAM EDİYOR!

AKP'nin seçim zaferi olarak sunulan ise görecelidir ve halkımızın tarihsel pragmatizminin ürünüdür! Türkiye halkının önemli bir kısmının Erdoğan'a oy vermesinin arkasında tarihsel, sosyal, kültürel, ekonomik vb. etkenlerle şekillenmiş bir halk gerçeği vardır! Bu nedenle "**halk neylerse güzel eyler**" kuyrukçuluğuna ya da "**bu halktan adam olmaz**" sekterizmine düşmek gerekir.

Devrimciler, ilericiler halka ulaşamadığı, bir umut olarak kendilerini gösteremediği müddetçe, halk kendine sunulanı seçmekte ve "maceraya" atılmamakta, riske girmemektedir. Önemli bir kısmı borç harç içinde, kıt kanaat geçinen ve iktidar partisinin "sosyal yardım"larıyla yaşayan halk, geleceğini tehlikeye atmamaktadır! Başta dinsel ve şovenist propagandanın kitlelerin üzerindeki etkisi olmak üzere AKP'nin "sosyal yardım" adı altında gerçekleştirdiği dağıtımları ve yine tarımsal alanda kimi destekleme primlerinin verilmesini vb. küçümsememek gerekir.

Örneğin T. Kürdistanı'nda BDP'nin oy kaybetmesi ve köylülerin AKP'ye oy vermesinin nedenlerinden birinin, tarımsal üretim desteği olduğu ifade edilmektedir. Aynı durum büyükşehir statüsüne kavuşan ve dolayısıyla kırık alanları belediye sınırları içine dahil eden, yeni düzenlemenin yapıldığı bütün bölgeler için geçerlidir. Türk olsun Kürt olsun halkın önemli bir kesiminin AKP'ye oy vermesinin nedenlerinden biri de budur. Halk yolsuzlu-

ğa, hırsızlığa, rüşvete değil, kendisine yapılan yardımlara, desteklere ve bunların kesilme ihtimaline oy vermiş; zaten borç harç içinde sürdürdüğü geleceğini daha fazla riske atmak istememiştir. Yoksulluğu bilmeyenler, yoksullukla mücadele edemedikleri gibi, yoksulların içinde bulunduğu durumu ve neden hala "efendileri"ne isyan etmediklerini anlayamazlar!

Seçim sonuçlarında kimi "liberal demokrat aydın"ların halka CHP'nin arkasında yedeklenme ve "**ne olursa olsun Erdoğan gitsin**" çağrısının belli oranda karşılığını bulduğunu belirtmek gerekir. Kimi "aydın"larınların açık açık CHP'ye oy verme çağrısı yapmaları beraberinde halkın T. Erdoğan karşıtlığı temelinde "en güçlü" partiye yöneldiğini gösteriyor. Memlekette kullanışlı aptal bol nasılsa! Bu durum özellikle devrimci çalışmaların geçmişten beridir sürdürüldüğü kimi bölgelerde ortaya çıkan seçim sonuçlarından anlaşılabilir. HDP'nin bu bölgelerde aldığı düşük oylar bununla açıklanabilir.

Kendilerine "liberal demokrat" diyen bazı "aydın"lar, bu seçim sonuçlarını halkta sandığa güvensizlik yaratacağını ve "dandunculuk" yaşanabileceğini yazarak uyarıyorlar. Bu "her dönemin "muhalif"leri olmayı beceren ama bir türlü halkın yanında yer almayanlara sormak gerekir: "90 yıldır" sandıktan ne gördü ki bu halk, bundan sonra görsün? Aksine 2014 yılının ilk üç ayında 276 emekçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiği bir düzende halka ayaklanmasını ve silaha sarılmasını söylemeyenler alçaktırlar!

Yerel seçim ve sonuçları devletin krizini ortadan kaldırmamıştır. Seçim sonrasında yaşanan tartışmalar bunu göstermektedir. Erdoğan'ın ve iktidarının Gezi İsyanı'nda aldığı bıçak yarası derindir ve onun sonunu getirecek olan da budur. Sandık kuşkusuz ki belirleyici değildir ama önemsiz de değildir! Halkımızın bu karanlıktan kurtuluşu ancak kendi geleceğini ellerine almasıdır!

Punto işçileri işe iade mahkemelerini bekliyor!

İstanbul: Zeytinburnu'nda 247 gündür soğuk-sıcak demeden direnen ve emeklerinin peşinde olan Punto işçilerinin direnişi kazanımlarla ilerliyor. 3 Mart'ta uluslararası sendikal kuruluşların gerçekleştirdiği keşfin ardından 81 işçinin sendikaya üye olmaların-

dan kaynaklı işten atıldıklarına dair raporun bilirkişi tarafından onaylanması bu sürecin en önemli kazanımı...

Bu raporun ardından patron artık işçilere hiç tahammül edemez hale gelmiş ve kapıda direnişte olan işçilere sürekli sözlü tacizde bulunmuş-

tur. İşçiler ilk günkü gibi dayanışma içerisinde direnmeye devam ederken 21 Nisan'da gerçekleşecek olan 17 kişinin işe iade davasının duruşmasını beklemekteler. Sık sık ziyaret ettiğimiz işçiler en temel talepleri olan 81 kişinin işe geri alınması istekleri gerçekleşene kadar direnişte ördükleri emeği bırakıp gitmeyeceklerini belirttiler.

Greif işçilerinden köprü işgali

İstanbul: Greif (Sünjüt) fabrikasında işçiler işten atılmalar ve maaşlarını alamadıkları için önce greve başlayıp ardından seslerini duyuramayınca fabrikayı işgal etmişlerdi. Yaklaşık 2 aydır direnişte olan işçiler, yaptıkları boykotun ve eylemlerin ardından seslerini duyuramayınca 3 Nisan'da 2. köprüyü trafiğe kapattılar.

Köprüyü trafiğe kapatmalarının ardından çoğunluğu kadından oluşan 13 işçi gözaltına alındı. Akşama kadar bırakılmayan işçiler "10 kişi de kalsak eylemlerimize devam edeceğiz" diyorlar. Greif, Ümraniye Dudullu'daki fabrikasına ürün gönderemediği için oradaki üretim de durmuş durumda. Artık ne yapacağını şaşırarak patron ise farklı yöntemler deneyerek direnişi kırma çabası içerisine girmiştir. Son olarak işçilerine telefonda "Grevi bırakırsanız tazminatınızı alırsınız" diyerek direnişi kırmaya çalışmaktadır.

Sendika da grevi kırmaya çalışıyor

Bu durum aslında o kadar şaşırtıcı bir saldırı değildi işçiler açısından. Ancak esas sorun, patronun gönderdiği bu mesajın aynısı hemen hemen aynı dakikalarda DİSK'e bağlı Tekstil-İş Sendikası'nın da işçilere yollaması... Bu gelişmeler üzerine Greif işçileri komisyon oluşturarak DİSK ile görüşmeye gittiler.

DİSK Genel Başkanı **Kani Beko** ile görüşme yapan işçiler Tekstil-İş ile patronun gönderdiği mesajları okudular. İşçilerin anlatımlarına göre mesajları okuyan Beko, şaşkınlığını işçilerden saklayamamış ve tüm bu gelişmelerden haberi olmadığını iddia etmiştir. İşçiler "Eğer DİSK üretimden yana olsaydı, şimdiye kadar bu direniş çoktan kazanılırdı" derken bir taraftan da sendikanın içerisinde olan patron yandaşlarını tasfiye etmek için de mücadele vereceklerinin mesajını verdiler.

"İşçinin ölüsü değil, çalışanı makbuldür!"

Bu senenin ilk üç ayında 276 işçinin ölümü herkesin dikkatinin bu katliama yönelmesine sebep oldu. İşçi Güvenliği ve Sağlığı Meclisi'nin yaptığı açıklamada iş kazalarının bir tanımının olmadığı vurgulanırken, sigortalı, sigortasız tüm işçilerin/çalışanların sağlığını; işyeri içinde veya dışında; çalışırken, işe gelip giderken, barınırken, beslenirken... yani "iş süreçlerinin bütününde" yaşanan işçi sağlığı sorunlarını esas alan bir yaklaşımla hareket edilmesi gerektiği söyleniyor.

Başlı preste ezilmiş, maden ocağında toprağa karışmış, baraj sularında kaybolmuş gitmiş, AVM inşaatının önündeki çadırda kül olmuş, inşaatın temelinde betona karışmış, bir trenin raylarında can vermiş insanların arkalarından ne hesap soranları var ne hatırlayanları. İşçilerin gördükleri kıymet, aldıkları maaşlarda saklı ve tescillidir. Patronlara göre "kaza"larda sorun yoktur elbette. Onlar istihdam sorununu çöz-

meye çalışırlar sadece, tek sorunları budur. Pat-

ronlar dünyasında işçiler ölüleriyle değil; yaşayıp çalıştıkça makbuldürler.

İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi'nin yaptığı açıklamada çarpıcı gerçekler yer alıyor. İşçi sağlığının bir maliyet unsuru olarak değil korunması gereken bir hak olarak tanımlanması ve korunması için harcanan paranın azlığına çokluğuna bakılmaması gerektiği gibi. Kamusal alanın yeniden inşası mücadelesi anlamında sosyal güvenlik sisteminin tanımlanması ve işçi sağlığı mücadelesinin verilmesinin acil ihtiyaç olarak gözüktüğü ortadadır.

Açıklamanın içinden aldığımız, "İşçi sağlığı eğitimi örgütlenmeye tabi olmalıdır. Yoksa işçi sağlığı mücadelesini sınıf mücadelesinin bir parçası olmaktan çıkarır ve sadece bugün piyasalaştırılan yaklaşımın bir parçası haline getirirsiniz. Buna karşı mücadele özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya karşı bir bütün içinde kamusalılığı, güvenceli çalışmayı savunan bir yaklaşımla gerçekleştirebilir" ifadeleri, içinden geçtiğimiz süreci hem açıklayacak hem de ne yapılması gerektiğine dair bizlere fikir verecek niteliktedir.

İş kazası görünümünü altına saklanan ve ne barolarca ne sendikalarca ne de demokratik kurumlarca yeterince mücadelesinin vermediği iş cinayetleri en çok inşaat, metal, ticaret/büro/egitim ve tarım sektörlerinde yaşanıyor. Türkiye'nin dört bir yanında yaygınlık gösteren ve iş cinayetlerinin gizlenmesi ile vahim bir tablo sunan inşaatlar yaşlı, genç, çocuk işçilerin en çok çalıştığı sektör olarak karşımızda duruyor.

Mersin'in Akdeniz ilçesi'nde bulunan Acar Makina Sanayi Fabrikası işçilerini taşıyan minibüse hemzemin

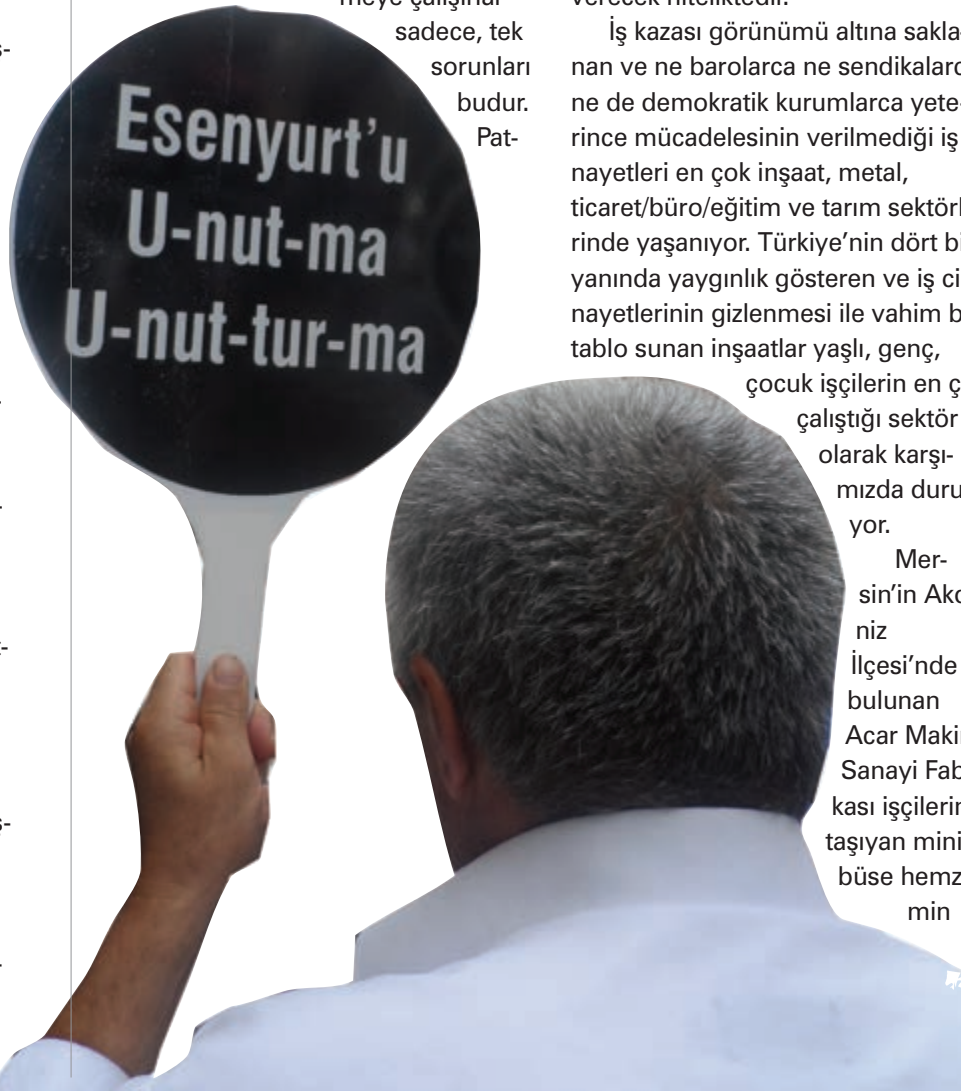
İşsiz kalmamak adına her türlü çalışma koşuluna razı edilen işçiler, daha fazla kâr etmek adına en basit önlemleri almayan, işçilerin hayatlarını ve sağlıklarını önemsemeyen patronların ve patron temsilcilerinin hırsının bedelini ödüyorlar. Hayatlarını kredi kartlarına ve borçlara ipotek ettiren işçilerin zincirlerinden başka kaybedecekleri yok.

geçitte bariyerlerin zamanında kapatılmaması sonucu Mersin-Adana seferini yapan yolcu treni çarpmış ve metal sektöründe çalışan 11 işçi hayatını kaybetmişti. En son "tez elden bitirile" diye Erdoğan'ın talimatını verdiği 3. köprü inşaatında 3 işçinin ölümü, cinayetlerin bağıra bağıra geldiğini gösteren bir örnek oldu.

Bütün bu örneklerle iş kazası demek hatta iş cinayeti demek bile şimdiki durumu açıklamıyor. Çocuklar, kadınlar en ağır işlerde çalıştırılıyor. Kullanılan kimyasallar, ortamdaki yüksek ses, uzun çalışma saatleri, mola saatlerinin yetersizliği, kötü yemekler, şeflerin, idari amirlerin mobbingi çalışma koşullarını daha da zorlaştırıyor. İş cinayetleri ve meslek hastalıkları had safhada ve işçiler yine ölüyor. Yine uzun sürelerle ve düşük ücretlerle çalıştırılıyorlar.

İşsiz kalmamak adına her türlü çalışma koşuluna razı edilen, emeğinden başka satacak bir şeyi olmayan işçiler, daha fazla kâr etmek adına en basit önlemleri almayan, işçilerin hayatlarını ve sağlıklarını önemsemeyen patronların ve patron temsilcilerinin hırsının bedelini ödüyorlar. Hayatlarını kredi kartlarına ve borçlara ipotek ettiren işçilerin zincirlerinden başka kaybedecekleri yok.

Sendikaların, demokratik kurumların işçi katliamlarına sessiz kalması, işçileri fabrikalarda, şantiyelerde, buldukları bütün alanlarda iş cinayetlerine karşı örgütlenme çalışması yürütmesi önemli bir ihtiyaçtır.

DEDAŞ'ta okurlarımıza gözaltı!

Amed: Amed'de Dicle Elektrik Dağıtım AŞ'ye (DEDAŞ) bağlı 130 arıza onarım bakım işçisi insanca ve güvenceli çalışma şartları için iş bırakarak direnişe geçti. 3 Nisan'ı 4 Nisan'a bağlayan gece, DE-DAŞ binasında toplanan işçiler yönetimle görüşüp taleplerini ilettiler. Olumlu bir cevap alamayan işçiler acil durumlar dışında iş bırakma kararı aldılar.

DEDAŞ binasında bir açıklama yapan işçiler kötü çalış-

ma şartlarına dikkat çekti. Bu haklı işçi direnişine destek veren Özgür Gelecek okurları işçi saflarında hazır bulundukları sırada polis saldırılarıyla karşı karşıya kalmıştır. Saldırlara rağmen direnişten vazgeçmeyen, işçilerle beraber direnen Özgür Gelecek okurları **Mehmet Keleş** ve **Güven Kılınç** gözaltına alınarak Şehit Alişan Erol Polis Merkez Amirliği'ne götürüldü.

Gezi'den bu yana nerede bir haksızlık ve adaletsizlik

varsa orada bir tepki ve eylem koyan kitle oluştu. Gezi'nin de etkisiyle özellikle son zamanlarda fabrikalarda toplu ayaklanmalar işgal ve direnişler olmaktadır.

Devrimci, demokratik kurumların da nerede bir ayaklanma ve direniş varsa orada halkı bilinçlendirmesine ve "doğru yol" göstermesine tahammül edemeyen devlet saldırganlığını daha da artırmıştır. Bizleri ne baskıları ne de gözaltıları yıldıramayacaktır!

Emekçinin Gündemi

1 Mayıs'ta Gezi alanlarında buluşalım!

İşçi sınıfın birlik mücadele günü olan 1 Mayıs'a kısa bir süre kaldı. Seçim tartışmalarının devam etmesi nedeniyle 1 Mayıs halen tam olarak gündeme girmiş değil. Ancak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı'nın yakın tarihte 1 Mayıs'a Taksim'de izin verilmeyeceğini açıkladı. Bu açıklama ile 1 Mayıs öncesi işçilere ve emekçilere 1 Mayıs alanının kapatıldığı söylenmiştir. 2013 Gezi İsyanı sonrası kapatılan Taksim alanına yönelik mücadelede bugüne kadar karşılaşılan şiddet ve baskının benzerinin bu 1 Mayıs'ta da olacağı görülmektedir.

Bu tablo ortada dururken Taksim alanının kazanılması için ortak bir mücadele çağrısı dahi yapılmadan önce DİSK'ten açıklama geldi. Başta Taksim olmak üzere her yerde 1 Mayıs'ı kutlayacaklarını duyurdu. DİSK bu duyurusuyla bugüne kadar yapılanlardan farklı olmayan tutumunu tekrarladı. Ortak bir irade yaratmak yerine sınıfın öznelere için dışında tutarak ve ortak mücadeleyi önemsenmeden yapılan bir açıklama oldu.

DİSK'in bu açıklamasının ardından Türk-İş de Kadıköy'e müracaat etti. Unutmamak gerekir ki Türk-İş'in bu tutumu yeni ve tesadüf değildir. Sınıfı düşünerek yapılan bir müracaat hiç değildir. Tersten okursak esas olarak siyasal iktidarla yürümenin sonucu ve özel olarak da bu sürece yapılan bir müdahaledir.

Öyle ki, bir anda Türk-İş'in işçi sınıfının birlik ve mücadele gününü kutlamak aklına geldi. O kadar fazla istiyorlar ki kutlamayı hiç kimseye sormadan ne yapacaklarına karar verdiler! Mevcut bu gelişmeler 2014 1 Mayıs'ına yaklaşılırken önemli bazı sonuçları bugünden görmek ve buna müdahale etmek için önemlidir.

2013 Taksim İsyanı ile başlayan mücadele süreci Berkin Elvan'ın cenazesinde önemli ve güçlü bir ortak irade ortaya çıkardı. Her ne kadar yerel seçimlerdeki sonuçlar moral bozucu gibi algılsa da seçim sonrası ortaya çıkan karşılıklı itirazlar hırsızlığın, yolsuzluğun her alanda olduğu ve bunu ortadan kaldırmanın yolunun sokaklardaki fiili mücadele ile olacağıdır önemli olan. Bu nedenle bizim bakmamız gereken yer 1 Mayıs öncesi ortaya çıkan Berkin Elvan'ın cenazesindeki öfke ve ortak mücadele ruhudur.

Bu sonuçlar 2014 1 Mayıs'ına yansıtacaktır ve bu nedenle AKP iktidarı öncelikli olarak bu tablodaki birliğin bozulmasının alternatiflerini hesaplamış bulunmaktadır. Türk-İş'in Kadıköy müracaatı tam da bunun sonucudur. Bugüne kadar Kadıköy dahil Türk-İş İstanbul'da 1 Mayıs'ı bırakın kutlamayı son hafta, zar zor, iterek ancak tavrını belirledi. Oysa bu yıl 4 Nisan'da Kadıköy'e müracaat edilmiştir.

Bugün ortaya çıkan ortak mücadeleyi, 2014 1 Mayıs'ında da yaşatmak ve sürdürmek yürütülecek çabayla mümkündür. Bu her devrimcinin ve demokratın, sınıftan olan herkesin görevidir. Bu yıl Taksim başta olmak üzere tüm yasaklanan alanlarda kutlamaların yapılmasındaki ısrar sürdürülmelidir. Bu ısrar, sürdürülmek istenilen baskı ve şiddetin yaratacağı korkuya karşı somutlanan mücadele ısrarının gerekliliğidir. Diğer yanı ise ortak bir mücadele hattını oluşturmayı sağlamaktan geçmektedir. Şimdi bunlar üzerinden yoğunlaşmak gerekmektedir.

1 Mayıs'ın yeniden Taksim'de kutlanmasını sağlamak için dünden daha fazla irade gerekmektedir. Bunun için başta işçilerin ve emekçilerin bulunduğu tüm alanlarda 1 Mayıs faaliyeti yürütmek gerekiyor. Bu faaliyet, geçmiş yıllardan daha fazla meşru mücadele ile yürütülmelidir.

Son zamanlarda sokaklardaki fiili meşru mücadeleyi 1 Mayıs'ın üzerine oturtulması gereken bir çalışmaya dönüştürmeliyiz. Tüm işyerlerinde, fabrika önlerinde, emekçi mahallelerde işe geliş gidişlerin yoğun olduğu saatlerde 1 Mayıs çağrısı yapmalıyız. Yaklaşan 1 Mayıs öncesi yaratılmak istenilen kırılmayı ancak böyle yenebiliriz. Şimdi bunları hayata geçirmek için yoğunlaşmak gerekiyor.

Amed'de DEDAŞ işçileri grevde!

Amed: Amed DEDAŞ'a bağlı bulunan 130 arıza bakım onarım işçisi, kötü çalışma koşullarına dikkat çekmek için işi yavaşlatma eylemine başladılar. İşçiler halkı mağdur etmemek için dönüşümlü olarak sürdürdükleri direnişi 6 Nisan'dan itibaren talepleri dikkate alınmadığı için tamamen işi bırakma eylemine ve süresiz direnişe çevirdiler. ÖG olarak DEDAŞ işçilerini yalnız bırakmadık, onlar da bizi coşkuyla karşıladılar. 4 günlük direnişlerinde basın gelmemesine yönelik eleştiri yönelttiler. Gazete olarak DEDAŞ direnişçileriyle kısa bir reportaj gerçekleştirdik.

- Öncelikle buradaki genel durum hakkında bize biraz bilgi verebilir misiniz?

- Grev sözcüsü Özgür: İş yavaşlatma eylemimizin asıl sebebi iş güvenliğinin olmayışı. İş elbiselerimizin, malzemelerimizin olmayışı, içeride var olan maaşlarımızı alamayışımız ve özellikle de can güvenliğimiz olmaması nedeniyle direnişe başladık. Aynı zamanda bunlar bizim taleplerimizdir, bu talepleri yazılı olarak listeledik ve imzalayıp DEDAŞ yönetimine verdik ama bizim hiçbir talebimize karşılık verilmediği için işi yavaşlatma eyleminden tamamen durdurma kararı aldık.

- Peki, direnişe başlamadan önce özellik de can güvenliği konusunda mağdur

olan işçiler var mı?

- Evet, iş kazaları yaşandı, kaza gerçekleşikten hemen sonra sigorta çıkışları verildi ve işçiler kendi imkanlarıyla hastanede kaldı. Biz de kendi aramızda topladıklarımızla arkadaşlarımıza destek olmaya çalıştık.

"Diyarbakır halkından destek bekliyoruz"

- Şu an direniş yeni başladı. Yaklaşık 100 işçi destek veriyor. Direnişi ne zamana kadar sürdüreceksiniz?

- Taleplerimize cevap alana kadar grevimiz sürecektir. Bu eylemin bitmesi için bizim taleplerimizin yerine gelmesi gerekiyor. Fazla bir şey istemiyoruz, sadece hakkımız olanı istiyoruz. Hakkımız olanı, yemek ve maaşlarımızı alamıyoruz. Tek isteğimiz bu şartların yerine getirilmesi. Arkadaşlarımız

la greve başlamadan önce bu sorunları sözlü ve yazılı olarak ilgili kişilere ilettik, "isteyen çalışsın, isteyen çalışmasın" cevabını aldık. Bu yüzden direniş sonuç alınana kadar sürecektir.

- Şu anda DEDAŞ'ta çalışmaya devam eden işçiler var mı?

- Hayır, hiç kimse kalmadı. Bugün (6 Nisan) itibarıyla tamamen iş bırakıldı. Şu an halk mağdur durumda. Diyarbakır halkından özür diliyoruz. Grevin başlamasıyla DEDAŞ yönetiminin Diyarbakır ve ilçe köylerde gece 12'den sonra elektrikleri kasıtlı olarak kestirdi ortaya çıktı. Aşırı yüklenmeyi önlemek için halkı elektriksiz bıraktılar. Kesintiler sabah 5'e kadar devam ediyordu. Diyarbakır halkından duyarlı olmasını ve yanımızda olmasını istiyoruz.

- Son olarak DEDAŞ'ta diğer bölümlerde çalışan işçilerin desteği ne boyutta?

- Onların sorunları olmağı için destek vermiyorlar. Zaten çifte standart uygulanıyor. Mesela onlara yemek içeride ücretsizken, DEDAŞ bünyesinde bize 12 TL'den verilmektedir. Bunu yapmalarının tek amacı var; ayrımcılık. Bugün dışarıda bile en lüks yerde yemek 10 TL, bize 12 TL'den yemek veriliyor.

Pembelik Barajı kaçak!

Dersim: Dersim'de Peri Suyu üzerinde inşası devam eden **Pembelik Barajı** ve HES projesinin kaçak olduğu ortaya çıktı. **Peri Suyu Özgür Köylü Hareketi**'nin yıllarca maruz kaldığı tutuklamalar ve baskılar ile köylerinden edilmeleleri pahasına verdikleri mücadele ve

oluşturulan kamuoyu sonucu HES projesinin kaçak olduğu ortaya çıktı.

Dersim Kültürel ve Doğal Miras Koruma Girişimi HES projesi için 13 Mart 2014 tarihinde Elazığ İl Özel İdaresi'ne başvuruda bulunmuştu. Verilen dilekçenin akıbetini sormak için telefonla aranan Elazığ İl Özel İdaresi'nden bir görevli Pembelik Barajı ve HES'in

imar planının bulunmadığını taraflara iletmesi ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü Tunceli İl Özel İdaresi'ne görüş yazısı gönderdi.

O yazıda "Mülkiyeti kamuya veya özel ve tüzel kişi veya kuruluşlara ait alanlarda planlı alanlar tip imar yönetmeliğinin 59. maddesinin üçüncü fıkrasında

sında sayılan üretim, enerji ve ulaşım gibi hizmetlere yönelik yapıların yapılabilmesi için öncelikle imar planlarının yapılması ve onaylanması gerekmektedir. Baraj ve tesislerin inşa edildiği alana ilişkin imar planı bulunmuyorsa, 3194 sayılı kanunun 32. Maddesi uyarınca mühürlenmesi gerekmektedir" denildi.

Adaletsizliğin seçim hali!

Amed: 30 Mart 2014 günü yapılan yerel seçimlerde Ağır'da (Ağrı) BDP'nin kazandığı kesinleşmesine rağmen AKP'nin YSK'ya itiraz etmesiyle oylar bir kez daha sayılmaya başlandı ve en sonunda seçime şaibe karıştığı gerekçesiyle seçimlerin yenilenmesine ve 1 Haziran 2014'te Ağır halkının yeniden sandık başına gitmesine karar verildi.

Konuya ilişkin BDP Ağır Belediye Eşbaşkanı Adayı **Sırrı Sakık**, adliye önünde yaptığı açıklamada "Sizin bütün hilelerinize rağmen 30 Mart'ta Ağır'ın bütün alanlarında sizinle hesaplaşmak bizim boynumuzun borcudur. Bu kararın halkımıza ve barışa katkısı olacaktır. Sokakları böyle tetikleyen egemen güçlerinde buradan bir ders almaları gerektiğini ve barışın ruhuna uygun hareket etmeleri gerektiğini düşünüyoruz. Yarından itibaren seçim çalışmalarına başlıyoruz" dedi.

Korucular, BDP'li başkanın evini taradı

H. Merkezi: Şirnex'a bağlı Kumçatı beldesinde BDP'den Belediye Eş Başkanı seçilen **Mehmet Demir**'in evine 30'a yakın korucu tarafından 2 Nisan'da gece saatlerinde silahlı ve taşlı saldırı gerçekleştirildi.

Demir'in evine birçok mermi isabet ederken, evin camları atılan taşlar sonucu kırıldı. Şans eseri evde bulunanlar yaralanmazken, Demir'in kuzeni Beşir Demir, korucular tarafından darp edildi. Demir'in evine yüze yakın mermi isabet ederken, şans eseri yaralanan olmadı.

Saldırının ardından **Hacı**, Naci, **Halit** ve Ömer Demir ile **Nezir Yapar** hakkında çıkarılan arama kararının ardından 5 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınan korucu Ömer Demir'in AKP Kumçatı Belde Belediye Başkan Adayı **Nimet Demir**'in kardeşi olduğu da biliniyor.

"Eşbaşkanlık sistemi, kadın devrimidir"

Mersin: Akdeniz Belediyesi'ni BDP'nin kazanmasının ardından CHP'nin itiraz üstüne itiraz etmesiyle birlikte tırmanan sürecin sonucunda halkın adeta nöbet beklediği belediye kazanıldı. Belediye, elbette ki sadece lokal bir yönetimi ifade etmiyordu halk için; CHP'nin itirazının ardından irade meselesi haline de gelen belediye için verilen kavga özellikle Kürt halkı için daha bir önem arz ediyor. Zira 1999 yılında HADEP tarafından kazanılan büyükşehri DSP'nin çalmış olması halkta hala öfke uyandırmakla birlikte bu konuda yaptığımız sohbetlerde "O zamanlar göçle yeni gelmiştik, bilinçsizdik, çaldılar; artık ölümlü müz çıkarmaları lazım burayı almaları için" diyor olmaları meselenin ciddiyetini de kavratıyor. Nihayetinde BDP tarafından kazanılan Akdeniz Belediyesi'nin Eşbaşkanları **Yüksel Mutlu** ve **Fazıl Türk** ile bir söyleşi gerçekleştirdik. Yaptığımız söyleşiyi paylaşıyoruz.

"Eşbaşkanlık kadın devrimi" - İlk olarak eşbaşkanlık sisteminden başlayalım.

Yüksel Mutlu: Eşbaşkanlık sistemi ne erkeğin yardımcısı konumunda kadın olarak göreceğiz ne de erkekle kavga eden bir sistem olarak göreceğiz. Hak, hukuk bakımından eşit göreceğiz.

Kadın meclisleri, siyaset akademileri, halk meclisleri, yerel yönetimler, kadın kotası, genç kadın meclisleri başta olmak üzere siyasi arenada yer aldığı 1990'lı yıllardan bu yana siyasete yeni bir soluk getiren ve birçok ilke imza atan Kürt siyasi hareketi, Türkiye'ye eşbaşkanlık sistemi ile yeni bir ruh daha kattı. Eşbaşkanlık sisteminin daha önce hiçbir ülke tarafından yerel yönetimlerde uygulanmadığını hatırlatarak, farklı anlayışlar tarafından bu sistemin tuhaf karşılandığını ancak daha sonra yasalara geçtiğini de eklemeliyim. Kadın Hareketi olarak yürüttüğümüz mücadele sonucu bu sistemi yaşama geçirdik. Kadın mücadelesi bu yolla bir ivme kazanmıştır.

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan, bize mücadele yolu açtı. Sayın Öca-

lan'ın önerisi ile uygulamaya geçildi, çok kıymetli ve önemli olduğunu düşünüyoruz. Sistem dünyada ilk defa uygulamaya konuldu; elbette zorlanmalar olacaktır, erkek egemen sistemle mücadelemizi büyüterek sürdüreceğiz. Sisteme karşı uyumsuzluklar da açığa çıkabilir fakat bu sistemi ne erkeğin yardımcısı konumunda kadın olarak göreceğiz ne de erkekle kavga eden bir sistem olarak göreceğiz. Biz eşbaşkanlık sistemini hak, hukuk bakımından eşit gören, kendi uygulamaları ile belediye pratik ve çalışmalarıyla halka bunu anlatan bir yaklaşım içerisinde olacağız. Biz bunu bir kadın devrimi olarak görüyoruz. Kadın politikalarının hayata geçirilmesi ve özellikle belediyelerde bunun uygulanmasını önemli ve etkili buluyoruz.

Kadınlar daha yaşanabilir, hayatlarını kolaylaştıran, kolay ulaşabilecekleri, kamusal alanlara çıkarak kendilerini ifade edebilecekleri, şiddetsiz bir kent ister. Kadınlar, kadın dostu politikaların yaşama geçirildiği, kadına dair bir şeylerin yapıldığı, kendilerini iyi hissettikleri bir kent, mahalle, sokak isterler. Şiddetin önüne geçecek yerel politikalar geliştirerek, kadın sorununun erkeğin sorunu olduğunu aklımızdan çıkarmadan erkeği de dönüştüren çalışmalar ve kadın örgütleri ile bir araya gelerek kentin realitesine uygun projeler üreteceğiz.

Çalışmaları yürütürken şeffaf, katılımcı, demokratik bir politika izleyeceğiz. Bunu yaparken de partimizin demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmasını esas alarak tüm gruplarla birlikte Akdeniz'i yönetmeye çalışacağız. Eşbaşkanlar olarak yapacağımız ilk iş koordinatörlük olacak. "Kolaylaştırıcı" rolümüzü iyi oynadığımız durumda paradigmanın gerçek sahipleri olabileceğiz. Akdeniz Belediyesi'nde daha önce kadın başkan olmadı ve bir ilki yaşıyoruz. Belediyecilik anlamında yapılacak çalışmalar halk ile özelde ise kadınlarla ortaklaşarak yapılacak, burada yaşayan insanlara nasıl bir Akdeniz istiyorsunuz diye soracağız. Kadınlara, gençlere... Alacağımız cevaplara göre çalışmalarımızı yürüteceğiz.

"Her yerde oylarımız yükseldi" - Seçim sonuçlarını kendi açınızdan nasıl değerlendiriyorsunuz?

Fazıl Türk: Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı Adayı Sibel Yiğittekin ve tüm eşbaşkan adayları çok iyi çalıştı, hepsini başarılarından dolayı kutlarım. Büyükşehir'de 97 binin üzerinde oy aldık,

her yerde oy artışı var. Bu yükselişte, çalışmaları ve vizyonlarıyla bu arkadaşlarımızın büyük emekleri var. Büyükşehir'de de büyük başarı elde ettik.

Seçildikten sonra tüm Akdeniz sınırları içerisinde bulunan herkes, veren de vermeyen de bize oy vermiştir. Böyle kabul ediyorum. Bize oy veren vermeyen herkesin belediye başkanınız. Demokrasinin gereği budur. Bu dönemde eşbaşkanlar olarak el ele verip Mersin'e hizmet edeceğiz. Ama en önemlisi Mersin'de seçilen herkes Mersin için ve uyum içerisinde çalışacak, buna inanıyorum. Kazanan Mersin olsun. Amaç Mersin'e hizmetse biz kesinlikle o konuda varız ama bireysel, çevresine, yandaşına rantsa karşısında dururuz, Mersin halkını koruruz. Bizim seçimi kazanmak konusunda bir sıkıntımız yoktu. Ama Akdeniz'de 8 binin üzerinde oyu mu geçersiz oldu. Bunun da nedeni, Akdeniz'de blok oylarımızın geldiği yerlerde geçersiz oylarımızın büyük bölümünün, muhtar adaylarının pusulalarının arkadaşlar tarafından seçmenimize kapıda verilmesi, seçmenin de bu pusulaları belediye başkanları zarfına koyması oldu. Aslında biz rakiplerimize fark attık ama bu bizim hatamız. Bizim görevlendirdiğimiz arkadaşlarımıza verilen eğitimde demek ki yeterince anlamamışız. Ayrıca, 'evet' mührünün taşırılması geçersiz oylarımızın sayısını artırırken, vatandaşlarımızın BDP'yi BTP ile karıştırarak o partiye mühür basması da oy sayımızı düşürdü.

- CHP'nin itirazını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yüksel Mutlu: CHP'nin Akdeniz'de seçim sonucuna yaptığı itiraz en doğal hakkı, ancak sonuç değişmedi. Seçim Kurulu Başkanının da bu konuda gereken güvenceyi verdiğini söylemeliyim. Daha önceki seçimlerde bize uygulanan türlü oyunları geçmişte yaşadık, çok iyi biliyoruz. Bu seçimde de yaptıkları kadar yaptılar ama aradaki fark fazla olduğu için yetmedi. Ama Mersin'de ilk kez hiçbir yerde bir sıkıntı yaşamadan bir seçim geçirdik. Daha önceki seçimlerde çok farklıydı. Bize yapılan hiçbir partiye yapılmıyordu.

Kadınlar tacize sessiz kalmadı!

Ankara: Mamak General Zeki Doğan Mahallesi'nde, ışıklandırılması bulunmayan bir parkta akşam saatlerinde iki Yeni Demokrat Kadın aktivisti bir kişi tarafından tacize uğradı. Uyuşturucu bir aletle kadınları birkaç dakika boyunca etkisiz hale getiren tacizci o sırada taciz ederek kaçtı. Dakikalarca vücutlarını hiçbir şekilde hareket ettiremeyen kadınlar, ardından diğer YDK ve Parti-

zan faaliyetçilerinin de oraya gelmesiyle refleks bir eylem gerçekleştirildi.

“Tacize sessiz kalmadık, kalmayacağız”

Mahallede sokak sokak dolaşan kitle, taciz olayını anlatıp teşhir etti. Kadınların her gün buradan geçtiğini, muhtemelen birçok kadının burada tacize maruz kaldığını söyleyen YDK faaliyetçisi “*tacize sessiz kaldıkça tacizler devam edecek, artık tacize uğradığımızda başımızı öne eğip evimize dönmeyeceğiz*” dedi. Yapı-

lan ajitasyonda bütün kadınlar tacize, tecavüze, her türden şiddete karşı sokağa çıkıp hesap sormaya çağrıldı.

Mahalle halkı balkonlara çıkarak alkışlarla, ıslıklarla yürüyüşe destek verdi. Dışarıya çıkıp olayı merak eden insanlara tacize sessiz kalınmaması, hesabını yine mahalle halkının sorması gerektiği anlatıldı. Sık sık “**Tacizciden hesap sorduk, soracağız**”, “**Tacizciler halka hesap verecek**” sloganlarıyla yürüyen kitle yaklaşık 1 saat süren ajitasyonlarla eylemi sonlandırdı.

Göğün yarısı Kurumsallaşmanın yolu örgütlü, istikrarlı mücadeleden geçiyor -2-

YDK'nın kurumsallaşabilmesi için önünde ikili bir görev bulunuyor. Hem kendini hem kadın kitlelerini örgütleme görevi... Bu noktada özellikle “kadın çalışması” konusunda kafaları açık, kendisinin de birinci dereceden yaşadığı cinsiyet sorununda farkındalığı olan YDK'lı kadınların örgütlenmesi, kurumsallaşmayı tartıştığımız noktada ayrı bir öneme sahiptir. Cinsiyet sorununu üstü örtük yaşadığı, geniş kadın kitlelerine göre belli bir bilinç seviyesinde olduğu için, çoğu zaman kendine kadınların kurtarıcısı olarak bakma eğiliminin olduğu yerde, faaliyetçilerin örgütlenmesi de daha ciddiyetle ele alınması gereken bir mesele haline gelmekte.

Bu gerçekliğin yanı sıra her ikisine –yani geniş kadın kitlelerine dönük de kendi içinde faaliyetçilerinin gelişimine- yönelik de sürekliliği olan, koşullara, ihtiyaçlara göre şekillenen, yenilenebilen politika ve programlarının olması bir zorunluluktur. Program rehberdir ve ilerlemenin de itici gücüdür.

YDK'nın kurumsallaşabilmesinin en önemli araçlarından bir diğeri de kitap, dergi, broşür gibi yayın faaliyetlerinin geliştirilip, bunların ciddi bir kitle iletişim aracına dönüştürülmesidir. Bu anlamıyla YDK'nın hedefleri arasında da olan yayın faaliyetinin bir an önce yaşama geçirilmesi acil görevlerinden olmak durumundadır. Bu konu, en baştan itibaren tartıştığımız ve önümüze koyduğumuz bir plan olmasına karşın, özellikle istikrar konusunda asgari bir ivme yakalamaksızın bu işe girişmek elbette olumsuz bir durum yaratacaktır. Bu kaygı, kuşkusuz elimizi kolumuzu bağlayacak değil, bizi motive edecek bir noktada durmaktadır. Zira, böylesi bir yayının çıkartılması, kolektif kafa yoruşun yaşama geçirilmesi yönüyle bizi daha ileri bir noktada örgütleyecekken, diğer yanı sıra da kadın kitlelerine daha fazla ulaşmamızın yolunu açacaktır.

Nitekim, kurumsallaşmanın sağlanabilmesinin temel anahtarı da kendisine güven ve cüret, pratiğe girmekten, adım atmaktan, yanlış yapmaktan korkmadan cesaretle yürümektir. Sürekliliği sağlanmış bir kadın çalışmasıdır. Sürekliliğin olmadığı yerde kendiliğindencilik, günübirlik çalışma tarzı vardır ve istikrarlı, disiplinli de değildir bu çalışma. Oysa istikrar en çok da kadın faaliyetinin en önemli unsurlarındandır. Sürekliliği olmayan, kesintili çalışma kendisini geliştiremeyeceği, profesyonelleşip politik ve ideolojik derinliğe ulaşamayacağı, zaten doğduğu andan itibaren kimseye güvenmemesi salık verilen kadın kitlelerine yeterince güven veremeyeceği için de, hep kendi dar çerçevesinde kalacak ve yerinde sayacaktır.

Bugün nicelik ve nitelik olarak faaliyetçileri yetersiz olabilir. Ve bu sınırlılık kendisine güvenini ve cüretini etkileyebilir ancak buna izin vermemeliyiz. Zira büyük hedeflere küçük adımlarla başlayıp kararlı, istikrarlı yüründüğünde ulaşılabilir. YDK'nın içinde bulunduğu çemberi kendisinden başlayıp çevresine, çevresinden daha geniş kadın kitlelerine doğru genişletildiğinde aşacak, parçalayacaktır. Kurumsallaşma da işte böyle yaratılacaktır.

Unutmayalım ki, YDK kurumsallaşabildiği oranda önüne koyduğu hedef ve programları da savsaklamayacak, kendisini, faaliyetçilerini, faaliyetlerini denetleyip çalışmaları motive ederek faaliyetin daha istikrarlı yürümesinin mekanizmalarını da geliştirecektir. Bizim için kurumsallaşmanın yolu çalışmaların geliştirilip büyütülmesinden geçiyor. Çalışmaların büyümesi de kendine ve işçi, emekçi kadın kitleleri başta olmak üzere geniş ezilen kadın kitlelerine güvenen, onlardan öğrenen ve öğreten, istikrarlı, kararlı bir mücadele hattı örülmesinden geçiyor. **(Bitti)**

Belediyecilikte yeni kadın kültürü

Amed: Özgür Gelecek gazetesi olarak Merdîn'in ilk büyükşehir belediye kadın başkanı ve aynı zamanda ilk Süryani Eşbaşkanı **Februniye Akyol** ile belediyenin kadın yüzü ve Merdînli kadınlara, bir kadın başkan olarak nasıl hizmet vereceği üzerine röportaj gerçekleştirdik.

- Kadın odaklı belediyeciliği nasıl yürütmeyi düşünüyorsunuz?

- Öncelikle eşbaşkanlık sistemi, yeni bir sistem biliyorsunuz. Ama bunun öncesinde çok örgütlü bir yapı var. Kürt özgürlük hareketinde özgün ve özerk kadın hareketi var. Bu hareketin bugüne kadar verdiği mücadelede önceki dönemlerde % 40 kadın kotasını ortaya koymuş ve şu aşamada BDP-HDP'de eşbaşkanlık sistemini getirmiştir. Merdîn'de kadın sivil toplum örgütleri kuracağız ve onlarla eşgüdümlü çalışma yürüteceğiz. Kadınlara yaşam alanları sağlayacak ve erkek egemen zihniyeti kırmaya çalışacağız.

- Bu bölgede yoğun olarak görülen “çocuk gelinler” konusunda ne yapmayı düşünüyorsunuz?

- Kadın meclisleri üzerinden okutulmayan kız çocukları ile özel ilgileneceğiz. Çocuk gelin olmalarının önüne geçeceğiz. Yerinde yönetim yapacağımız için bilinçlenme kursları vereceğiz. Ailelere yönelik ve özellikle anne ve babalara yönelik olacak. Eğer bir bilinçsizlik devam ediyorsa STK ve birçok merkezi kurumlarımızı yürüteceğiz.

- Kadın yaşam alanları desteklemeyle ilgili projelerinizi açar mısınız?

- Kadın yaşam evleri, ayrıca kadın kooperatifleri, dernekleri kuracağız. Buralarda kadınlara yönelik aktiviteler olacak. Kadın spor alanları ve parkları olacak. Kadınlar özellikle üretimin içinde aktif şekilde olan bireylerdir. Ama arka planda gözüküyorlar. Kadının bu emeğinin görünmesi için atölyeler kuracağız. **Kadın yaşam evleri** üzerinde özellikle

durduğumuz bir konudur. Çünkü kadın sığınma evi adı altındaki yerlerde; şiddete maruz kalan kadınları geçici bir süreliğine barındırıyorlar. Bu kurumlar yeterli değil. Biz kadın yaşam evleri projesini buna alternatif olarak yapıyoruz. Kesin bir şekilde kadının can güvenliğini sağlamadan kadını dışarıya bırakmayacağız.

“Merdîn turistik bir obje değildir”

- Merdîn kültürünü nasıl yaşatacaksınız?

- Merdîn çok kültürlü, çok dilli, birçok dine ev sahipliği yapan bir şehirdir. Bütün bu renkleri yönetime taşıdık. Bunu bir kadın ve erkek olarak değil bütün halkların temsilcileri ile beraber taşıdık. Örneğin ben Süryani'yim. Burada her birimize ayrı bir görev düşüyor. Şu anda somut bir projemiz yok ama ilerleyen zamanda halkla birlikte olduğumuz için halk bu konuda ne yapmamızı gerektiğine karar verecek. Dil merkezleri kuracağız. Dil, kültürün bir parçasıdır. Dillerin korunması için kurumlar açacağız.

Ayrıca var olan kültürel öğeler, bir turizm objesi olarak kullanılmıştır. Merdîn nedir diye dünyaya tanıtıldığı zaman, Merdîn bir turizm şehridir. İçinde birçok dini, dili barındırıyor ama onlar birer objeden ibaret değildir. İçinde yaşayan halklara ait canlı olgulardır bunlar. Bu kültürler yaşıyor, devam ediyor. O taşların içinde yaşayan sadece kültürler değil, bir ruh vardır. O ruhu devam ettirmek için çalışmalarımız olacaktır. Bir turist bir manastıra geldiği zaman orayı sadece bir taş yapı olarak görmeyecek. Manastır bir yaşam alanıdır. Sadece turistleri çekmek için bir yer olarak görmemeliyiz.

- Şiddete maruz kalan kadınlara nasıl destek sunmayı planlıyorsunuz?

- Çalışma alanları olarak kadın meclisleri yaşam alanları ile bağlantılı ola-

cak. Biz bunun farkındayız. Biz sadece orada durup kadın yaşam evi kurmayacağız, biz sadece bir bina kurup içine kadınların gelmesini beklemeyeceğiz. Bu elbette böyle olmayacak çünkü Merdîn'in bu noktada esaslı sıkıntısı kadınların, seslerini duymamalarıdır. Şiddete maruz kalıp da susmak durumunda kalan kadınlar oldukça fazla. Tecavüze uğrayıp da susmak zorunda kalan kadınlar için ayrıca bir çalışmamız olacak. Ama bu kısa vadede olacak bir şey değil. Uzun vadeli düşünüyoruz.

Çünkü bizim öncelikle oturtmamız gereken bir sistem var. Bir enkaz devraldık biliyorsunuz. Çok ağır bir yük bıraktılar bize geçmiş yöneticiler. Fiziksel tahribatın yanı sıra onların psikolojisi de o doğrultuda. Kadınlar da keza aynı şekilde bulunduğu konumu kabullenmiş durumda. Öncelikle kadın bilincini aşılammamız lazım. Bu yüzden kadın akademileri diyoruz. Bunlar; kadın bilinçlenmesi için kuracağımız yerler olacak. Kadınları bilinçlendirdikten sonra onlara dokunabileceğiz. Onlar ile doğrudan bağlantı kurup güvenlerini kazanabileceğiz. Ve ondan sonra gizli tutulan şiddet, tecavüz, tehdit açığa çıkarılınca, teşhir edilince onlarla buluşup buldukları ortamdan çıkacağız.

Kitleler ayakta olduğu müddetçe seçimler yenilgi olamaz!

Gezi İsyanı'nın gümbürtüsü, Yolsuzluk Operasyonları ve son "tape" skandallarının tozu dumanı altında bir yerel seçim sürecini daha arkada bıraktık. Gelişen aşamada çokça tartışılan ve uzun süre daha tartışılacak olan yerel seçimler, birçok çevresel etmenin etkisi altında ve özellikle iç ve dış siyasetteki bir dizi denklem kayması ile birlikte gerçekleşirken, egemen sınıf klikleri ve özellikle AKP açısından ise referandum niteliği ile özgül bir ağırlık taşıyordu. Bu ağırlığın somut yansıması olarak da seçimler süreci; birçok politik çevrenin, çeşitli sınıfsal kesimlerin ve siyasal algılayışların farklı beklentilerle ve arayışlarla gözlemlediği bir politik süreç oldu. Bundandır ki, ortaya çıkan tablo da, yine benzeri şekilde, politik yelpazemizin her aralığında başka bir refleksle karşılandı.

Reflekslerle karşılanan yerel seçimler tablosunda, reflekslerin yer yer yenilgi veyahut düş kırıklığı şeklinde tepkimeler doğurması, bir yanıyla da ülkemiz politik muhalefetine doğru bir süreç okuması yap(a)madığının net göstergesi aslında.

AKP'nin bir önceki seçimlere göre ve yaşanan onca politik gelişmeye rağmen ciddi oranda oy kaybı yaşamamış oluşu bu çerçevede birçok yoruma sebep olmuştur. Yorumların temelinde, AKP'nin bir önceki yerel seçimlere göre geriye düşmemesi yatmaktadır. Büyükşehir belediyelerine dair çıkan yasanın etkisi ve bir dizi hile bu oy artışında etkenken, esas anlamda ülkenin son bir yıla yakın bir süreçtir sürüklediği kutuplaşma ve seçimlerin de "yerel yöneticiler seçme" işlevinden çok politik kamplaşmada saf belirleme şeklinde yorumlanması, sonucu doğuran esas nedenler arasındadır. Aslında bu çerçeveden bakıldığında seçimler genel seçimlerle kıyaslanarak yorumlanabilir ki, bu noktada AKP açısından bir geri düşüş vardır ancak bu da "istenilen", "beklenen" boyutlarda değildir.

Ülkemiz toplumsal muhalefetine bu noktada güçlü bir alternatif çıkış üretmiyor oluşu, seçimlere dair referandum algısı ve bu bağlamda ülke siyasetinin iki kutuplu bir mecraaya akıyor oluşu bu tabloda belirleyendir. Politik muhalefetin geniş kesimlerinin seçim sürecinde desteklediği BDP-HDP ise batıda bu kutuplaşma sürecini parçala-

arak seçimleri kamplaşma ekseninin dışına, maalesef ki, çıkartmamıştır. AKP ve AKP karşıtları denkleminde CHP'ye bel bağlayan toplumsal kesimlerin varlığı, bir şekilde "oy bölme" söylemi altında geniş toplumsal kesimleri sistemin sınırlarına hapsedmiştir.

Toplumsal kutuplaşma üzerinden örülen siyaset ve AKP'nin bir dizi politik hamle ile özellikle Cemaat kaynaklı süren gerilimde, kendi tabanında yarattığı kemikleşme-tutuculaşma eğilimi bu çerçevede yine seçim sonuçlarını belirleyen pozisyonadadır. Gezi İsyanı'nın ardından AKP'nin diline tutturduğu "milli iradeye darbe girişimi" türküsü, seçim sonuçlarından da görüldüğü üzere kitlelerde bir yankı bulmuştur.

Yenilgi ya da küçük burjuvazinin "heyecanlı" ruh hali

Buraya kadar aktardığımız kısım olay aktarımı/anlatısıdır. Bahsettiğimiz tüm veriler, tablonun ve seçim sonuçlarının etkenleridir ve daha bir dizi şey eklenebilir. Ancak üzerinde tartışmak istediğimiz şey, özellikle sosyal medyada hacim kaplayan bir dizi tartışma ve yukarıda çizdiğimiz tablodan ve seçim sonuçlarından doğru duyulan hoşnutsuzluğun, **kitlelere güvensizlik-umutsuzluk** ekseninde yankı bulmasıdır.

Bu noktada altı çizilmesi gereken ilk nokta, nesnel zemine yaslanmamanın ve doğru süreç okuması yapmamanın, kimi küçük burjuva kafalarda yarattığı yenilgi eğilimidir. Nesnel zeminden beslenmeyen, koşullara uygun refleks öngörmeyen, süreçlerin karşılığını ve yaratma gücünü kavramayan bir algı biçimi, bahse konu düş kırıklığının kaynak kodlarını ele vermektedir. Beklentiyi üst perdeden koyup, çıkan tabloda alttan alta tutuşarak; **"Bu halktan bir şey olmaz"** terennümünde namerler dizmenin somut karşılığının olmadığı ve ülkemiz işçi ve emekçilerinin hanesine pozitif katkı sağlamadığı akılda tutulmalıdır. Gezi İsyanı'nın coşkusu ve özellikle ülkemizin batısında, uzun yıllar sonra, bir ilki temsil ediyor oluşu bir anda üstün beklentilere sürüklemiştir kimi çevreleri. Kaynağını küçük burjuvazinin aceleciliğinden alan bu ruh hali; "o kadar şeyin üstüne" ile başlayan cümleleri ile *"halktan birşey olmaz"*a ulaşmakta ve bu çerçevede yılğınlığın sularına kulaç atmaktadır. Ya

Cemaat-AKP gerilimi çerçevesinde kamuoyuna servis edilen "tape"ler skandal gibi gündeme otururken, bir cenah küçük burjuva algılayış süreci sessizce izlemiş, bunların üzerinden doğan tepkinin AKP açısından yıkıntı yaratacağını düşleyerek, kitlelerin sokak inisiyatiflerini küçümseyerek, politik inisiyatifini Cemaat-CHP-ABD ittifakına terk etmiştir.

da tersi bir görüngü ile toplumsal kamplaşma ve egemenlerin "böl-parçala-yönet" stratejisindeki rolüne razı olarak, geniş halk yığınlarının mayalanan öfkesini görmezden gelmekte ve AKP'yi besleyen tabanı olumsuzlayıp kendi rolünü minimize ederek, yine ilerleyişi, toplumsal dönüşümün imkânsızlığı sonucuna ulaşmaktadır.

Aslında tüm bu sorunlu yaklaşımların kaynak kodları, devrim mücadelesini anlamamakta, onun uzun-erimli ve süreçlerle beslenen yenilgilerle inşa edilen karakterini ve sandık-seçim gibi demokrasi karikatürü pratiklerin rolünü-misyonunu görememekte gizlidir. Tam da burada, belirli sakat algılayışlar da tabloyu beslemektedir. Cemaat-AKP gerilimi çerçevesinde kamuoyuna servis edilen "tape"ler skandal gibi gündeme otururken, bir cenah küçük burjuva algılayış süreci sessizce izlemiş, bunların üzerinden doğan tepkinin AKP açısından yıkıntı yaratacağını düşleyerek, kitlelerin sokak inisiyatiflerini küçümseyerek, politik inisiyatifini Cemaat-CHP-ABD ittifakına terk etmiştir. Ancak, AKP'nin milli irade türkülerini eşliğinde büyüttüğü kutuplaşma siyaseti, kendi kitesinde kemikleşme eğilimi yaratmış, bu tablo da en başta bu cenahı umutsuzluğa-kitlelere güvensizliğe sürüklemiştir.

Referandum yeri sandık değil sokaklardır

AKP'nin, kendi meşruluğunu kurduğu alan olan seçimlerden başarılı çıktığı aşikârdır. Ancak süt mayası gibi bir anda kabarak seçimlerden "olmuyor" sonucu çıkartmak bizim tartışma perspektifimizin dışındadır. Bu, egemenlerin siyasal diline aittir ve onların göstermelik demokrasi oyununda manipülasyon yaratmak için kullandığı aktörlerdendir. Gezi İsyanı'nın ardından sokakların dinmediği ve her politik gündemde güçlü reflekslerin örüldüğü bir dönemle karşı karşıya olduğumuz net bir gerçekliktir ve seçim sonuçlarına dair tablonun, öncelikle egemenlerin verilerinin ötesinde buradan doğru tartışılması gerekmektedir.

Bu tablo, açığa çıkan yolsuzluk-rüşvet ağı ile beslenmekte ve "tape" skandalları ile de kitlelerin gözüne sokulmaktadır. Ek olarak, gelecek sürecin hem bir ekonomik krizi getirdiği, hem de ülkemiz politik arenasında suları daha da ısıtacağı aşikârdır. Ve seçim sonuçları değerlendirilirken bu verili koşulların ötesinde tartışılmaması gerekmektedir. **Yoksa Gezi'den beri suların ısındığı gerçekliği, suların ısınmaya**

devam ettiği sonucu ile birleşmeden ve kaynama noktasının seçimler olmadığı tespiti ile bütünleşmeden çıkan yorumlar yanlış olacaktır.

Bu anlamda **"Bu daha başlangıç..."** sloganının düsturuna uygun şekilde, seçimleri kuşatan koşulların yarattığı kırılmaların, artçı sarsıntılar olduğu akılda tutulmalıdır. Güçlü depremler böylesi sarsıntılarla gelecektir. İlk fay kırılmasında çöküntü olmadığına "üzülenlerin" bu gerçekliği görmesi, bu anlamda mücadelenin uzun-erimli bir mücadele olduğu ve nice cenkleşmelerden geçmesi gerektiği bilinci ile donanması gerekmektedir. Yoksa yenilgi söylemi ile açılan kapının ezilen halk kesimlerine değil, egemen kesimlere yol sunduğu bilinmelidir.

Sonuç olarak; seçimler üzerinden çıkan tablonun mantıklı tek izahı, daha yolun başında olduğumuz tespitidir. Sistem partilerinin de, bu noktada kitlelerin muhalefetine kucaklamaya aday olmadığı ve alternatif olmadığı da gözler önündedir. Ek olarak; emperyalizmin güvensizlikler yaşayarak rafa kaldırma eğiliminde olduğu AKP, ülkemiz işçi ve emekçileri açısından günden güne büyüyen bir muhalefeti de biriktirmekte/örmektedir.

Bizler açısından ise süreç, esas anlamda bu çerçevenin dışında alınmamış ve sandık, çözüm noktasında odak olarak kavranmamış/gösterilmemiştir. Yerel seçimler sürecini, kitlelerin artan politik ilgisini (ki bu noktada tarihin en yoğun katılımlı seçim süreçlerinden oluyor olması bile tek başına ispattır) ve yükselerek sokakları tutuşturan öfkesini Demokratik Halk Devrimi mücadelesine kanalize etme perspektifi ile ele aldığımız bilinmektedir. Bu anlamda da, süreç bizler açısından, politikalarımızı kitlelere taşıma, sorunların çözümünün mücadeledede olduğunu anlatma ve sistemin teşhirini yoğunlaştırarak devrim çağrısını büyütme eksenli yürümüştür. Arkada bıraktığımız seçim süreci ise, kimi eksikliklere rağmen, süren muhalefet büyüyeceğine ve kitlelerin öfkesinin kabarcığına delalettir.

AKP; yarattığı kutuplaşma dehlizinde ipleri gererken, toplumsal muhalefetin gelişme eğilimi bu tablonun Gezi İsyanı'ndan beri sönmemen yanısırdır. Bu noktada çözümün sandıkta değil sokakta olduğu ve kitleler sokaklarda sistemden hesap sormaya devam ettiği müddetçe yenilgiden söz edilemeyeceği unutulmamalı, sandık eksenli tartışmadan sıyrılarak, bir an önce yaklaşan 1 Mayıs, 18 Mayıs ve Gezi'nin yıldönümüne hazırlanmalıdır.

Seçimlerin ikaz tabelası: HDP'YE HDK UYARISI

30 Mart 2014 seçimleri Türk egemenlerinin bataklıkta can havliyle çırpınarak daha fazla bataklığa saplandığı bir süreçle birlikte sonuçlandı. Seçimin sayısal sonuçlarına bakacak olursak AKP oy kaybederek aradığı ağır kesiciyi bulmuş, CHP oy kazanarak yeni baş ağırları kazanmayı başarmış, MHP rahat ve sıkıntısız görünen durumuna yeni kazanımlar eklemiş, Cemaat ise "muktedir" ve "çoğunluk" olanla irtibatı tarihinde ilk defa koparak yabancısı olduğu bir mecrayla karşı karşıya kalmıştır. Türk egemen sınıflarının yaşadığı yarılma ve kaosu sonlanmayacağı ise zaten seçim sonuçları öncensinden belliydi.

Şimdi bu yarılma ve kaosu hangi argümanlarla ve sertlikte bir seyir izleyeceği esas merak konusu. Seçimlerde hilelerin dahi bir "hırsızlık" algısı yarattığı ve sokaklarda yansımaları bulunduğu koşullarda sürecin ne kadar çetin geçeceğine işaret ediyor. Siyasal krizin daha da derinleşeceği, kitlelerin bir şekilde daha fazla politize olacağı bir sürecin yaşanacağını söylemek yanlış olmayacaktır. Tayyip cumhurbaşkanlığına oynayacaksa cemaate polisiye bir operasyona temkinli yaklaşacağı, ancak bu yolda gitmeyecekse bu operasyonları olabildiğince sertleştirilebileceği düşünülebilir. Her durumda kriz ve güvensizliğin derinleşeceği söylenebilir.

Seçimlerin doğurduğu sonuçların HDP ve BDP cephesinde de ilk yankıları oluşmuştur. Türkiye Kürdistanı'nda BDP yeni belediyeler kazanarak ve oy oranını artırarak çıkarken, HDP başta İstanbul olmak üzere genelde beklentilerin altında kalan bir oy olarak "hayal kırıklığı" yaratmıştır. Ki HDK/P projesi konuya duyarlı aydınlar tarafından hemen masaya yatırılmış, Kürt hareketinin sırtında bir kambur olduğu değerlendirilmeleri bile ilk elden yapılmıştır. HDP yürütme kurulu seçimlerde ortaya çıkan duruma dair genel bir politik değerlendirme yapmış, ortaya çıkan eksikliği ise üyeler, bileşenler, destekleyenler ve oy verenlerle tartışarak giderme iradesinde olacağını ifade etmiştir.

Seçimlerde HDP'nin beklenen etkiyi yaratamadığı, umulan sonuçlara

ulaşamadığı bu değerlendirmenin alt metinlerinde aslında ifade edilmektedir. Sistemin bunca pisliği ortaya serilmişken, kirli ve irin kokan yeni ittifaklar peydahlanırken, geniş kitlelerin mevcut durumu sorgulayan ve memnun olmadığına dair gerçeklik ortada dururken demokratik, ilerici bir hareket, parti bu süreçten neden sonuç çıkaramaz?

En azından skor tabelasına ekstra bir yansıması neden olmaz? Ancak bizce esas mesele skor tabelasının ortaya çıkardığı sonuç değildir, esas mesele skora yönelik bir anlayış ve tutum içinde sorunu ele almaktır. Ki HDP'deki esas mesele de budur.

DEVLETİN ÖRGÜTLÜ GÜCÜNE KARŞI, ÖRGÜTLÜ GÜÇ!

Tepeden tırnağa egemen sınıfların ve onların devletinin temsiliyetini sürdüreceği şekilde örgütlenmiş faşist partilerin bu güçle kitleleri kendilerini tercih edecek biçimde kamuoyu oluşturma kabiliyetine karşı sadece bir siyasal parti çalışması ile karşı durulamayacağı hem tarihsel hem de güncel olarak ispatlanmıştır.

İlerici, demokrat siyasal partilerin "sandık demokrasisi"nde yegane başarısı kitlelerin kendi öz örgütlülüğünde örgütlenmesi, bu türden örgütlülüklerin kurulması, gerçekleşmesi sağlanabildiği oranda mümkündür. Bu gerçek tam bir kavrayışa dönüştürülmeden seçimlerde bir sonuç beklemek siğ bir reformizmin pençesine düşmek olacaktır. **Sistem muhalifi bir örgütün seçim başarısı sadece kitleler içinde ve kitleleri örgütlemesinin düzeyinin bir göstergesi olabilir.**

Demokratik, ilerici, devrimci kesimlerin esas meselesi de kitlelerin kendi yaşam, çalışma ve sosyal alanlarında örgütsüz oluşlarına yönelik ciddi bir kavrayışa ulaşmamasıdır. Sorun bu merkeze oturtularak ele alınmıyor. Ortak bir siyasal program ekseninde buluşarak güç birliği ekseninde bir siyasal parti oluşturmanın meseleleri çözeceğine dair bir tutum söz konusudur. HDP öncesi deneyimlerin de HDP'nin de bunu çözmediği, çözümeceği açıktır. Toplumsal sorunlara or-

tak bir program ekseninde müdahale etmenin esas halkası ele alınırken bu baş aşağı edilmiş yaklaşım sürecin zehiri olmaktadır. Devrimci, demokrat ve ilerici kesimler kitleler içinde örgütlü olmadığı, bu örgütlenme düzeyinin zayıflığının ortak bir siyasal programla çözülemeyeceği kavranmalıdır. Oluşacak ortak program kitlelerin çalışma, yaşam ve tüm sosyal alanlarında örgütlenmesini esasa almalı ve buna odaklanmalıdır.

İşte bu noktada HDK meselesi esas tartışma meselesidir. HDK sağlıklı ve tüm bileşenlerin sorumlu ve enerjik bir mücadele ile misyonunu yerine getirecek bir çalışma örgütleyemediği sürece, HDP'yi önceleyenlerin ve ona umut bağlayanların hayal kırıklıkları sonlanmayacaktır. Sadece bu seçimlerin sonuçları dahi bunu göstermeye yetmektedir. Kürt ulusal hareketinin seçim başarısı sadece bir sonuçtur. Kitleler içinde yarattığı örgütlenmenin bir sonucudur. Ki son seçimlerde belli illerde yaşanan oy düşüklüğüne dair yapılan tartışmalarda ilk masaya yatırdıkları nokta da kitlelerin örgütlenerek yönetime katılma düzeyi olmuştur. Kuşkusuz bu durum HDP açısından da gereklidir.

Seçimlerde çıkan sonuçlar HDK'nın önemi ve gerekliliğini bir kez daha tüm bileşenlerde daha üst düzey bir kavrayışa ulaştırmak zorundadır. İlerici, demokrat ve devrimcilerin öncelikle ihtiyacı olan kitleleri ortak bir program etrafında örgütleyebilecekleri araçların etkinleştirilmesidir. **Ortak bir siyasal parti, bu ihtiyaç giderilmeksizin, buna odaklanılmaksızın anlamlı bir girişim ve amaca hizmet edecek bir rol oynayamayacaktır.** HDK'nın da bileşeni olan HDP'nin bunu tartışması, ciddi bir şekilde ele alması zorunludur.

SEÇİM SONUÇLARI HDK'NIN ÖNEMİNİ GÖSTERMİŞTİR!

Ancak daha da önemli olan HDK bileşenlerinin ve özellikle HDK'yi önceleyen anlayışların bu bağlamda yürüteceği mücadeledir. HDK'nın yeni ve gerçek soruna parmak basan, ama zorlu ve daha yoğun emek isteyen bir oluşum olduğu açıktır. HDK kitlelerin

ekonomik, sınıfsal, çevresel, mezhepsel, ulusal, demokratik ve her türlü mahalli sorunlarına, buldukları yerden katılımcı ve müdahil olarak çözüm üretmeye çalışacağı örgütlenmelere ihtiyacı vardır.

Geniş örgütlü ve de toplumsal sorunlara duyarlı kesimlerin bu ekseninde bir araya gelmesini sağlayan böylesi bir aracın varlığı esas ve en değerli olan fırsattır. Ki bu oluşumun içinde ciddi bir örgütlenme deneyimi olan Kürt hareketinin varlığıyla katacağı dinamizm de ciddi bir avantajdır.

Bizlerin üzerinde durması gereken nokta burasıdır. Bir seçim süreci sonuçlanmıştır. Ancak önümüzde iki seçim süreci daha bulunmaktadır. Bu seçim süreçlerinde HDP'nin HDK bileşenlerinin ağırlığı tarafından önceleneceği açıktır. Hiç kuşkusuz bu yaklaşım, bu seçimden daha farklı bir sonuç çıkarmayacaktır. Oysa seçim süreçlerinin yarattığı yoğun politik ortam ve özelde içinden geçilen süreçte sistemin yaşadığı kriz HDK'nın daha fazla örgütlenmesinin, kitlelerle daha sıkı ilişki kurmanın çok önemli bir aracı olabilir. Bu fırsat ve olanaklar fazlasıyla vardır. Ancak salt siyasal içerikli bir ortaklık ve program geniş kitlelerin sorunlarına merhem olmayacağı gibi, kitlelerin eğilimine esaslı bir tesiri de olamayacaktır.

Kitleler örgütlenmeksizin ve bu örgütlülük üzerinde mücadeleciler bir hat ve kamuoyu oluşturacak bir çalışma örgütlenmediği sürece kitlelerin "sandık demokrasisi"nde belirlediği siyasal tercihler değişmeyecektir ya da çok başka dış faktörlerin oluşmasıyla ancak değişebilecektir. Kitlelerin mevcut duruma yönelik tepkisi büyük bir bilinç bulanıklığıyla doğru bir rotaya kavuşamayacaktır. Demokratik, ilerici olanların öfkesi orta Anadolu'da "kazanma" ihtimali olan MHP'ye, İstanbul'da üç kağıtçı Mustafa Sarıgül'e, Ankara'da tescilli faşist Mansur Yavaş'a gidecektir. Hırsızlıktan rahatsız olanlar, 28 Şubat'ta devletin gadrine uğramışlar ve AKP'den pek de memnun olmayan demokrat damar ise yine bu partiye akacak ve yedeklenecektir.

HDK'nın yerel seçimlerde örgütlenmesini ne kadar güçlendirdiği, çalışmalarını hangi düzeyde sürdürdüğü masaya yatırılmalı ve geniş bir tartışma konusu haline getirilmelidir. Ortaya çıkan durumun HDK'nın öncelikli ihtiyacı olduğu kararlı bir ideolojik mücadele ve pratik duruşla hayata geçirilmelidir. Sistemin var olan politik krizi ve muhalif hareketin elle tutulur durumu devrimci, demokratik ve ilerici güçlerin enerjisini bunu somut örgütlü güce çevirecek var olan ortak bir mücadele ve program ekseninde seferber etmeyi zorunlu kılmaktadır. HDK bu sorumluluğunu ortaya koyduğu taahhülle yüklenmelidir. Seçimler bu durumu daha berrak ortaya çıkarmıştır.

Seçim süreçlerinin yarattığı yoğun politik ortam ve özelde içinde geçilen süreçte sistemin yaşadığı kriz HDK'nın daha fazla örgütlenmesinin, kitlelerle daha sıkı ilişki kurmanın çok önemli bir aracı olabilir. Bu fırsat ve olanaklar fazlasıyla vardır.

Duisburg ve Köln'de geniş halk toplantıları yapıldı

Duisburg: Wuppertal'da 17 Mayıs'ta yapılacak olan komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'yı anma gecesinin geniş halk toplantısı 30 Mart tarihinde, Duisburg ve Köln alanında gerçekleşti. Yapılan geniş halk toplantıları iki bölüm şeklinde ele alındı. **Birinci bölümde** Kaypakkaya'nın yaşamı, mücadelesi, direnişi ve Türkiye devrimini noktasında yaptığı analizler

üzerine sunum yapıldı.

İkinci bölümde ise, 17 Mayıs 2014 tarihinde, Wuppertal'da yapılacak olan Kaypakkaya'yı anma gecesinin örgütlenmesi konuşuldu. Anma gecesinin örgütlenmesi için, katılımcı kitlelere tek tek söz hakkı verilerek, hem gece noktasında önerileri alındı, hem de gece faaliyetine destek ve dayanışmada bulunmaları için çağrı

yapıldı. Yapılan tartışmalar neticesinde, Kaypakkaya'ya gönül veren katılımcı kitlelerden birçok öneri geldi.

Ayrıca, Mayıs gecesi faaliyetine katılmak isteyen ve bu çalışma içerisinde görev almak isteyenler de kendilerini önerdiler. Tüm bu öneriler dikkate alınarak önümüzdeki çalışma programına dahil edildi.

Rojava'da savaşçı kadınlar bölgeleri koruyor!

H. Merkezi: Irak Şam İslam Devleti (İŞİD) çeteleri 26 Mart günü, Irak ile sınırı olan Til Koçer'e bağlı Cezaa beldesinde geniş bir saldırı başlattı. Çetelerin **Rakka**, Deyr Ez-Zor, **Şedad** Ve Hol bölgelerinden Cezaa'ya güç yağarak bu saldırıları başlattığını belirten YPG, amaçlarının önce Cezaa'yı almak, ardından da Musul'la sınırını olan **Til Koçer** ve petrol bölgesi **Rimelan**'ı ele geçirmek olduğunu kaydetti.

Konu ile ilgili bir açıklama yapan ve İŞİD'in bu planını başarıya ulaştırmak için ağır silahlarla 10 koldan Cezaa'ya saldırıldığını belirten YPG, kadın savaşçılar (YPJ) ve Kürt polis gücü Asayiş'in de yardımları ile daha ilk gecede çeteleri beldeden çıkardıklarını vurguladı. Operasyon başlatıklarını belirten YPG, toplam 5 köyün kurtarıldığını ve 56 çete üyesinin öldürüldüğünü duyurdu. YPG Genel Komutanlığı, çatışmalarda toplam 4 savaşçılarının hayatını kaybettiğini belirterek, "Her dört savaşçımız, Rojava'ya yönelik terör ve çete saldırılarına karşı

efsanevi bir direniş sergileyerek kahramanca şehit düştüler" dedi.

Dünya nükleer kuşatması halinde!

H. Merkezi: Çin ve Hindistan, Fukushima'daki reaktördeki erimenin 2011'de radyasyon sızıntısından ötürü çok büyük tahliye neden olmasına rağmen nükleer enerjiye geçmeye hazırlanırken, bilim insanları bir sonraki nükleer tehlikenin kapıda olduğu ve daha önce hiç nükleer deneyimi olmamış bir ülkede meydana gelebileceği konusunda uyarıyor. Dünya Nükleer Birliği'ne göre Çin'de inşaat hâlinde 28 reaktör bulunurken, Rusya, Hindistan ve Güney Kore'de 21 tane daha yeni reaktör inşa ediliyor.

Aşırı kâr hırsı kapsamında insan yaşamının teferruat sayılırken doğa katliamı da hızlandırılıyor. Elbette nükleer santrallerin varlığı sadece Asya ülkeleri ile sınırlı değildir. Avrupa'da işler durumdaki 151 reaktörün yıpranmışlığı ve tehlikelerine dikkat çeken bir açıklama yapıldı. Bu reaktörlerin 70'e yakını 30 yaşını geçerken, 7'sinin ise 40 yıl önce faaliyete geçtiği ortadayken devletlerin kâr hırsı kapsamında kimi yerlerde işletildiği ortadadır.

Greenpeace konuya ilişkin yaptığı açıklamada eyleme çağırırken, hükümetlerin almış olduğu kararların Avrupa'yı yeni bir tehli-

keler çağına sürüklediğini belirtti. "Onlarca yıldır Avrupa nüfusu nükleer santrallerle iç içe yaşıyor. Bunlardan çoğu vatandaşlara danışmadan kuruldu. Bugün, bu santraller yaşlandı, çok yaşlandı. 30 yıllığına kurulan santrallerden bazılarının işletim yaşı 40 yılı geçti. Bazı ülkeler kullanım süresini 60 yılına kadar uzatmayı bile istiyor. Bu ömür uzatma politikası bizi, hiç olmadığı kadar önemli yeni bir tehlikeler çağına koyuyor. Politikaclar ve devletler sizi tehlikeye atmaya karar veriyor, bunu kabul etmeyiniz" diyen Greenpeace, ayrıca bir rapor yayımladı.

Raporda santrallerin yaşlılığı

ile bağlantılı tehlikelere dikkat çekildi. 8 bağımsız araştırmacının hazırladığı raporda, "Avrupa yeni bir nükleer tehlikeler çağının eşliğinde bulunuyor" tespiti yapıldı. Çevreci hareket kullanım tarihini, temel yaş sınırını geçen reaktörlerin derhal kapatılmasını isterken, Fransa'da enerjiye ilişkin gelecek yasa tasarısında tüm reaktörler için maksimum işletim süresinin 40 yıl olarak belirlenmesini istedi. Greenpeace, reaktörlerin kullanım sürelerinin uzatılmasının dışında, "reaktörlerin gücünün artırılması" da tehlike olarak değerlendiriyor. Örgüt, özellikle İsviçre ve Belçika'yı işaret ediyor.

Almanya'da pilotlar 3 gün grevdeydi!

H. Merkezi: Dünyanın en büyük havayolu şirketleri arasında yer alan Lufthansa'da pilotlar 2-4 Nisan arasında 3 günlük bir grev gerçekleştirdi. Maaşlarına zam isteyen pilotların iki hafta içinde ikinci kez yaptıkları grev nedeniyle 3800 uçuş iptal edildi.

Yaklaşık 5 bin 400 pilot maaşlarına zam ve erken emeklilik talepleriyle 3 gün boyunca greve gittiler. Toplu sözleşme görüşmelerinde Lufthansa ile uzlaşma sağlanamadığı için grev kararı alan Alman pilot sendikası Cockpit (VC), greve gitmenin son çare olarak görüldüğünü, yolculardan yaşayacakları sıkıntılardan dolayı özür diledik-

lerini, ancak bundan, pilotların taleplerini kabul etmeyen Lufthansa yönetiminin sorumlu olduğunu belirtti.

Lufthansa pilotlarının son iki hafta içinde ikinci kez bu kadar büyük bir greve gitmesi üzerine Hristiyan Birlik Partisi "grev yasasında değişiklik yapılmasını" gündeme getirdi.

Almanya parlamentosunda grevlerle ilgili işçilerin aleyhine düzenlemelerin yapılması tartışılıyor. Alman pilot sendikası Cockpit (VC), ayrıca, taleplerinin yerine getirilmemesi durumunda bir sonraki grevin en erken Paskalya'dan sonra yapılacağını açıkladı.

Brüksel'de on binler sokağa çıktı!

H. Merkezi: Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun (CES), Avrupa'daki kemer sıkma politikalarını protesto etmek amacıyla yaptığı çağrısına uyan on binlerce kişi Belçika'nın başkenti Brüksel'de bir araya geldi. Başta Fransa, Polonya ve Almanya olmak üzere Avrupa'nın her yanından on binlerce kişi Brüksel'e aktı. Avrupa hükümetlerinin kemer sıkma politikalarını protesto etmek amacıyla Brüksel merkezinden Avrupa semtine kadar yapılan yürüyüşün ardından, polisle çatışmalar yaşandı.

Polis eylemcileri, Avrupa Komisyonu binalarından uzak tutmak için tazyikli su ve gaz bombaları kullandı. Eylemciler daha sosyal bir Avrupa talep ederken, "Kemer sıkma tedbirleri=kalıcı yoksulluk" şeklindeki bir pankart dikkat çekti.

Konfederasyonun sözcüsü **Emunuela Bonacina**, bu eylemin amacının Avrupa'ya kemer sıkmanın değil, kalıcı kalınma ve nitelikli iş için güçlü yatırımların olduğu yeni bir yol sunmak olduğunu söyledi. Bonacina, 25 Mayıs'taki Avrupa Parlamentosu seçimlerinde AB'nin yönetilme biçiminde değişiklik yapacak adaylara oy verilmesi çağrısında bulundu.

Sendikalara göre bugün Avrupa genelinde 26 milyonu aşkın kişi işsiz durumda. Sadece 2008 yılından bu yana 10 milyon kişi daha işsiz kaldı. 28 AB ülkesinin 18'inde reel ücretler çöktü. Gençler açısından durum daha kötü; Avrupalı 7,5 milyon genç çalışmıyor, eğitimini sürdürüyor veya iş eğitimi görmüyor.

Darbeyi örgütsüzlüğe vuralım, gerisi teferruat!

Yükselen toplumsal muhalefetin önemli bir kesiminin, bugün seçimlerde AKP-CHP (ve bazen de AKP-MHP) kamplaşmasında AKP karşısında güçlü olan sistem partilerine destek vermesinde; ülkenin genel nesnel koşullarının yanı sıra kendimizle ilgili bahsettiğimiz örgütsüzlük durumunun da etkili olduğunu belirtmemiz gerekir.

Yerel seçimlerin sonuçları üzerine gündir değerlendirmeler yapıyor. Bunlardan biri, mevcut iktidarın kendisine güven tazelenmesi ve efendilerine güven, dosta-düşmana gövde gösterisi olarak okunduğu... Elbette bunun bir gerçekliği var. 2013'ün Mayıs-Haziran'ına damga vuran Gezi İsyanı'nın neredeyse bir yıla yayılan artçı direniş dalgaları ile sarsılmasına, 17 Aralık'ta başlatılan yolsuzluk operasyonlarına ve internete düşen tapinglere rağmen AKP hükümeti ile özellikle Başbakan R. T. Erdoğan'ın % 45'e varan "halk desteği", toplumsal muhalefetin büyük bir kesiminde çok etkisi denemese bile şaşkınlık, hayal kırıklığı ve sitem yarattı. Bu da anlaşılabilir.

Tam da bu tür anlar, Mao Zedung'un bilinen makalesi "**Pratik Üzerine**"de yer alan şu sözleri doğrulayan anlardır ve önümüzdeki süreç için politika belirlemenin yöntemi bu olmalıdır: "*Bir kimse çalışmasında başarılı olmak, yani önceden kafasında tasarladığı sonuçları elde etmek istiyorsa, kafasındaki fikirleri nesnel dış dünyanın yasalarına uygun kılmalıdır. Eğer kafasındaki fikirler nesnel dış dünyanın yasalarına uygun düşmezse, pratikte başarısızlığa uğrar. Bir kimse pratikte başarısızlığa uğradığında bundan bir takım dersler çıkarır ve kafasındaki fikirleri düzelterek onları dış dünyanın yasalarına uygun kılar ve başarısızlığı başarıya dönüştürebilir.*" (**Seçme Eserler, Cilt 1, Sayfa 378, Kaynak Yayınları**)

Eğer ortada bir "başarısızlık" durumu varsa (ki bu "başarı-başarısızlık" tartışmalıdır) ona karşı alınacak tutum ortadadır. Pratiği, nesnel dış dünyanın koşulları ışığında incelemek, eksik bırakılan noktaları tespit etmek ve buna uygun bir şekillenişe giderek başarıya ulaşmak...

Öncelikle AKP'nin bu süreçten "başarılı" çıktığı yönlü söylem, tam olarak yanlış değil ama tek başına yeterli de değildir. Evet, 2009 yerel seçimlerinde % 41 civarında oy alan AKP, bu yerel seçimlerde oyunu 4 puan artırmıştır. Ancak buradan doğru bunu başarı olarak değerlendirmek, 2009 ile 2014 yerel seçimleri arasındaki "nesnel koşulları" dışlamak anlamına gelir. Genel seçimler havasına sokulan ve oldukça gergin bir ortamda gerçekleşen 2014 yerel seçimleri, oy bakımından karşılaştırılacaksa 2011 genel seçimleri ile karşılaştırılmalıdır. 2011'de

% 51 civarı oy alan AKP, 2013 Gezi İsyanı öncesi kendisi açısından yaptırdığı anketlerde bu oranın % 55'in üzerine çıktığını, "**IMF'ye olan borcumuzu sıfırladık**" naraları eşliğinde ilan etmişti.

Buradan doğru bakıldığında beklenen kadar olmasa da bir düşüş olduğu kesin. Ancak bizim üzerinden yükselen zemin bu nokta -yani oy oranları değil olamaz da! Bu konuda söylenecek sözler elbette var, ancak bu sonuçların ortaya çıkmasında ve devrimci-demokrat kesimlerin bu seçimlerde tam olarak istedikleri desteği alamamasında bizim, yani devrimcilerin rolü de vardır.

"Örgütsüzlüğümüze müdahale edelim"

Ocak ayının ilk günlerinde "**Demokratik Devrimin Propagandası Eşliğinde Yerel Seçimler**" başlığıyla yapılan açıklamanın ardından start verdiğimiz seçim çalışmalarını süresince pratik hattımıza baktığımızda çalışmalarımızın birkaç noktada tıkanmış olduğunu ve bu sorunların çalışmanın merkezine oturduğunu söylemeliyiz. "**Neden HDP-BDP adaylarını destekliyoruz?**" sorusu çok açıktan gelmeseydi, bu seçim çalışmalarımız sırasında ulusal hareket içerisinde "**erime kaygısı**" ile "**seçimlerde kimin için çalışacağız?**" sorusuna denk geldik. HDP-BDP adaylarını desteklemenin, salt yurtsever hareket için çalışmak ve oy toplamak anlamına geldiği düşüncesinden kaynaklanan bu soruya, Dersim-Nazimiye'de desteklediğimiz bağımsız adayın geri çekilmesi pratiği de eklenince ortaya -özellikle İstanbul'da seçim çalışmasına yeterince katılmayan bir pratikle geçirilmiş oldu.

Yaptığımız ilk açıklamadan itibaren "**kimin için çalışacağız**" (Kürt halkı ile ilişkilenecek, Gezi ruhunu sürdürmek, tüm bu dinamiklere demokratik halk devriminin propagandasını yapabilmek...) net bir şekilde ortaya koymuş olmamıza rağmen pratikten kaçınarak seçim çalışmasını yerine getirememiş olmanın anlamı; çok açık ki **örgütsüzlüktür**. Fiziksel tembellikten çok zihinsel tembelliğin hüküm sürdüğü saflarımızda örgütsüzlüğün zemini bulması zaten kaçınılmazdı, ancak söz konusu Kürt meselesi gibi "netametli bir konu" olduğu için de bu **örgütsüzlük durumu daha fazla** kendini ortaya sermiştir. Hala Kürt halkının siyasi ve kültürel hakları için verdiği

mücadelenin bizim mücadelemiz olması gerektiğine ikna olmayan ve sosyal şovenizmden beslenen bir tarz ile Kürt meselesini ele alan bu düşünüş biçiminin bugün saflarımızda seçim çalışmalarına katılmama pratiğine dönüşmesi şaşırtıcı değil, bir an önce müdahale edilmesi gereken bir durumdur.

Kısmi de olsa yapılan seçim çalışmaları sırasında karşılaştığımız HDP içerisinde bulunan bazı kurumların hatalı yaklaşımlarının politikamızı hayata geçirme noktasında engel teşkil ettiği görülmüştür. Ancak "esas çelişkinin içte çelişki olduğunu" her daim akılda tutmak gerekir. Eleştirilerimizi kesinlikle sık sık dile getirmeli, politikamızı hayata geçirebilmek için daha çok ve çeşitli yöntemler denererek pratiğin içerisine girmeli, emek harcamalı ve ter dökmeliyiz.

"Örgütsüzlüğe karşı tavizsiz olalım"

Yükselen toplumsal muhalefetin önemli bir kesiminin, bugün seçimlerde AKP-CHP (ve bazen de AKP-MHP) kamplaşmasında AKP karşısında güçlü olan sistem partilerine destek vermesinde; ülkenin genel nesnel koşullarının yanı sıra kendimizle ilgili bahsettiğimiz (ancak tüm örgütlü güçler açısından da geçerli olan) örgütsüzlük durumunun da etkili olduğunu belirtmemiz gerekir. Bu kamplaşma karşısında komünist devrimciler olarak doğru politikalar belirlemiş olmakla birlikte doğru bir pratik hat tutturamadık, aynı zamanda var olan pratikleri de geliştiremedik.

Seçimlerde bizim tablomuz üzerine hala tartışılacak çok önemli noktalar olmakla beraber biz özetle 2 noktaya değineceğiz: **İlk olarak** merkezi politikamızın en başta faaliyetçilerimiz tarafından yeteri kadar kavranmadığı, tartışılmadığı, dolayısıyla politikamızın yaşama geçirilmediği gibi bir gerçeklik var ortada. **İkinci olarak** -ilk söylediğimiz de bir sonucudur aynı zamanda- seçimlerde HDP-BDP adaylarının desteklenmesine ikna olmayan faaliyetçilerimizin seçim çalışmalarına canla-başla dâhil olmadığını, seçim sürecinin avantajlı yönlerini toplumsal muhalefeti ve de örgütümüzü geliştirmek için kullanma fırsatını göz ardı ettiğini söylemeliyiz.

Buradan sonuç olarak çıkarmamız gereken en önemli noktalardan biri, gönül verdiğimiz **örgütümüzün politikalarını daha iyi anlamak için çaba sarf etmemiz** gerektiğidir. Açık ki, bu "çaba", tek başına ne yeterli ne de anlamlı! Ancak ve ancak seçim sürecinde politikamızın yaşama geçirilmesi konusunda ayak direyerek, örgütlü olmanın altını boşaltan örgütsüz yaklaşımlara tavizsiz olmakla bahsini ettiğimiz "çaba" bir anlam kazanır. Hele ki tek tük de olsa ortaya çıkan "yurtseverlerin kuyruğuna takılmamak" adına faşizmin temsilcisi olan "sol görünümü" partilere bile oy vermeyi göze alan hastalıklı yaklaşımlara müsamaha göstermemek gerekir. Aksi halde varlık zeminimizi yok saymış oluruz, gerisi teferruat!

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Yahya Kara: Almanya'da TKP/ML taraftarı olarak mücadele yürütürken 10 Nisan 1981'de bir iş kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Halil Çakıroğlu: Gerillada siyasi komiser olan ve partiye, mücadeleye tereddütsüz ve sınırsız bağlılığın mükemmel bir temsilcisi olan Çakıroğlu, 15 Nisan 1995 tarihinde akşam saatlerinde Erzincan Kemah'a bağlı Tımığı (yağça) Köyü civarında, hareket halinde olan TIKKO birliğine faşist TC ordusunun termal kameralı silahlarla saldırısı sonucu **Süheyla Dağdeviren** ve **Munzur Keskin**'le birlikte şehit düştü. Yaralandığında "*Yoldaşlar buraya kadar, fazla zaman kaybına gerek yok. Beni bırakın*" diyecek kadar hem partisini hem de yoldaşlarını düşünen Çakıroğlu'nun son sözleri de mücadele dolu yaşamının bir yansımasıydı: "*Partiyi geliştirin, güçlendirin. Size güveniyorum... Tüm yoldaşlara selam*" diyen Çakıroğlu, son nefesini parti sloganları ile verdi.

Süheyla Dağdeviren: Dersim-Nazimiye doğumlu olan ve Dr. Meral olarak tanınan Dağdeviren, çeşitli hastanelerde hemşirelik yaptıktan sonra 1990'da gerillaya katıldı. Yaralı yoldaşlarına yardım etmeye ve onları ateş hattının dışına taşımaya çalıştığı sırada şehit düştü. Dağdeviren, şehit düştüğünde Proletarya Partisi üyesiydi.

Munzur Keskin: Dersim-Perçek doğumlu olan Keskin, hızla yetkinleşen, gelişen, alçakgönüllü, fedakar ve gözüpek bir gerilla komutanıydı. Keskin de Süheyla Dağdeviren gibi yaralıları çatışma alanının dışına taşımaya çalışırken şehit düştü.

Kemal Şahin: Almanya'da 1997 yılında yakalandığı kanser hastalığı sonucu 11 Nisan 1998'de yaşamını yitirdi.

Elif Külekçi: Partizan şehidi Seyit Külekçi'nin annesi ve aynı zamanda davasının savunucusu olan Elif Ana, 12 Nisan 1998'de Maraş'ta yaşamını yitirdi.

Arhoğ Şehitleri: 14 Nisan 1999'da Tokat Merkez'e bağlı Arhoğ (Yeşilalan) köyünde TC askerleriyle TIKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada **Seyit Külekçi** ve **Doğan Altun** şehit düştü.

Nergis Gülmez: Kartal Özel Tıp Hapishanesi'nde katıldığı '96 Ölüm Orucu eyleminin 123. gününde 11 Nisan 2001 tarihinde şehit düştü. Üyesi olduğu TKP/ML'nin ilk ölüm orucu şehidi olarak tarihe geçti.

Kavganın şartlarının bir örneği; **MAVİ RİNG**

Yoldaş soluğunu paylaşmak, yoldaş terine deva diye sarılmak... İçmek ve içerken düşlerin en taze anını yaşamak. Böylesi bir kurgu içinde birçok şeyden bahsetmek mümkün. İşte Mavi Ring bu koşulların yaşanış biçimini devrim mücadelesinin, kavga şartlarının gerçekliği üzerinden anlatıyor. Gardiyanların kollarında, külçe gibi yığılmış iki mahkum; Mehmet ve Hüseyin... Gövdeleri askıda gibi gardiyanların kollarında.

Ayaklar taşıyor bedenleri... Yaşam ile ölüm arasındaki o ince çizgide tek belirti, derin derin aldıkları nefes ve o nefese karışan inlemeler... Görebildikleri tek şey birbirine karışan suretler, işittikleri tek şey birbirine karışan gardiyan sesler. Fiziki çırpınıştaki işittikleri acı gardiyan tekmeleri... Söyleyecek sözleri yok ancak söylenecek çok şey var ve sonunda o iki çıplak beden betona çakılırken düşler devredilmiş olunur. Ömer Leventoğlu'nun yazıp yönettiği **MAVİ RİNG** adlı sinema filmi vicdanlara seslenirken vicdansızlara karşı mücadelenin apansız olmasını koşulluyor.

Mavi Ring filmi, 1989 yılında Eskişehir'den Aydın Hapishanesi'ne yapılan mahkûm sevkini anlatıyor, ama bu öyle sıradan ve "usulüne" uygun bir sevk değil.

Adalet Bakanlığı ve hapishane yönetimini protesto etmek için süresiz açlık grevine başlayan 300'e yakın tutsak, eylemlerinin 35'inci gününde ansızın sevke zorlanır. Sevkın usulüne uygun gösterilmesi için bulunan doktor ise orta sınıf bir ailenin yeni mezun kızı uzman Dr. Pınar'dır. Dr. Pınar, 18 saat süren zorlu ve işkence dolu bu sevkte önce kendi vicdanı ile yüzleşecektir. Ve insanın insana uyguladığı böyle bir şiddete anlam veremeyen Dr. Pınar'ın insanı yaşatma mücadelesi, iktidara takılacaktır.

18 saatlik bir yolculuktur Mavi Ring. Bu yolda herkes başka bir yolculuk yapmaktadır: Mahkûmlar için ölmek demek olan bu yolculuk, operasyonu yürüten Binbaşı Mustafa için intikam yolculuğudur. Doktor Pınar'a gelince, durum tamamen farklıdır. İradesi dışında çıktığı bu yolculuk Pınar için hayatı, insanı ve devleti tanıma, görünür olana kuşku ile yaklaşım gerçeği keşif yolculuğudur. Hapishanelerin gerçekliğini anlatan bu film esas olarak hapishanelere dair duyarlılığı da etkileyen bir içeriğe sahip. İzleyicinin tüm duyularına seslenen filmde gerek düşsel gerekse fiziksel olarak bir sıkışma yaşanıyor. Türkiye devrimci hareketinin tarihine ilişkin bir değer niteliğindeki bu film mücadelenin şartlarının kavranmasını, yoldaşlık ilişkilerinin tekrar gözden geçirilmesini koştulamaktadır.

Devrimci mücadelenin bir mevzisi olarak **Kürt sineması**

Yılmaz Güney:

"Devrimci bir sanatçı, o ülkenin devrimci mücadelesinin hedefleri ve görevleri doğrultusunda görevlerle yüküdür. O herşeyden önce bir devrimcidir, militandır, sanatı devrimin aracıdır, bir silahtır."

Hakim sınıflar kendi yararına olmayan, kendini beslenemeyen her şeye baskı ve imha politikaları uygulamaktadır. Buradan doğru sanatı ele almaksızın egemenlerin baskı ve imha politikalarını değerlendirmek eksik olacaktır.

Sanatı halkı kendisine yabancılaştırmak, yozlaştırmak, popüler kültürü yaymak adına bir silah olarak kullanan hakim sınıflar, kendi propagandalarını yapmak için sanatı oldukça aktif kullanmaktadırlar.

Özellikle 20. yüzyılın ortalarında gelişen yedinci sanat dalı olarak adlandırılan sinemayı, kitlelerden doğru sistemi beslemek amacıyla kullanan egemen sınıflara karşılık devrimcilerin halk için, halktan bağımsız ele almaksızın sanatı beslemesi, ihtiyaç olarak kendini ortaya koymaktadır.

Genelde devrimci sanat, özelde ise sinema dalı, ezen ile ezileni, olumlu ile olumsuz, sistemin dayattığı yaşam ile sistemden ayrı yaşam vb. ele almalı, kısacası çelişkiler vurgulanmalı; halkın mücadele ruhu beslenmelidir.

Geçmişten beri dili, kültürü, kimliği reddedilen Kürt ulusunun ise sinema ile ilişkilenebilmesi için çok geriye gitmeye gerek kalmamaktadır. Bunda kuşkusuz topraklarının 4 devlet tarafından işgal edilmişliğinin büyük bir rolü de vardır. Kürt sinemasında atılan adımlar Kürt Ulusal Hareketinin, mücadeleyi büyütmesiyle doğru orantılı olmuştur. Türkiye Kürdistanı'ndan doğru değerlendirsek bu durum netliğini bir kez daha ortaya koymaktadır. 20 yıl öncesinde atılan adımlarla Kürt sineması bugünkü noktaya gelebilmiş; Kürtçenin değil sinemada, günlük hayatta bile kullanılmasının yasak olduğu günlerden bugüne büyük kazanımlar elde edilmiştir.

Devrimcilerin boş bıraktığı alanları zaman geçmeden dolduran ve kendi politikalarını uygulamak için kullanan sistem, Kürt ulusunun sinemada kendini ifade etmediği-edemediği süreçte Kürt ulusuna dair inkar politikalarını sinemadan doğru boyutlandırmıştır. Kürtleri, bozuk Türkçe ile konuşan "dağ Türkleri" olarak lanse etmiş; Kürt deyince akla aşiret kavgası, kan davası, "namus cinayeti" vb. konuların gelmesini sağlamaya çalışmıştır. Ancak Kürt sinemasında adımların atılmasıyla beraber bu algı yıkılmaya başlamış, ege-

Kürt sineması

teydik. O zaman bütün arkadaşlar çatışmadaydı. Halil arkadaş kamerasını çantasından çıkarıp ve silahını çantaya koyarak o anı çekmeye, ölümsüzleştirmeye çalışıyordu. Düşman tarafından çembere alındığımız bir esnada bile arkadaş yaşananları çekmeye çalışıyordu. Çekim yapmasını engellemek zorundaydım. Koşullar çekim yapmasına olanak sunmuyordu. Bundan dolayı kamerasını tekrardan çantasına yerleştirdi ve silahını çıkardı. O esnada bile büyük bir cesaret gösteren bir insandı."

Hasan Dağ bu pratiği ile mücadelesi ile sanatı ne denli ilişkilendirdiğini, ikisini ayrı olarak ele almak yerine bütünleştirdiğini ve sanatıyla mücadeleyi beslediğini göstermektedir. Dağ, sanatı mücadele içerisinde bir mevzi olarak kullanmıştır. Ki zaten devrimci sanatçının eskiyi yıkıp yerine yenisini inşa etmede sanatı bir araç, silah olarak kullanması gerekmektedir.

Bu anlamda devrimci sanat için alanlar yaratmanın, atıl olarak ele almak yerine esas nok-

menlerin inkar politikalarının yolu tıkanmaya başlamıştır.

Dağların sanatçısı: Hasan Dağ

1 Nisan 2008'de Şırnak'ın Besta bölgesinde çıkan çatışma sonucu katledilen Hasan Dağ (Halil Uysal) kavganın ortasında sanat ile kopmaksızın mücadelesini büyüten bir örnek olarak karşımıza çıkmaktadır. Dağda Kürt sinemasına yaptığı katkılarla ve "Beritan" filmi ile tanınan gerilla yönetmen Hasan Dağ'ın sanatı mücadele ile bütünleştirmesini ANF'de yayımlanan yazıda Dağ'ın gerilladaki arkadaşlarından Dr. Rubar şu cümleleri ile özetlemektedir; "Bir çatışma esnasında Halil arkadaşla birlik-

Genelde devrimci sanat, özelde ise sinema dalı, ezen ile ezileni, olumlu ile olumsuz, sistemin dayattığı yaşam ile sistemden ayrı yaşam vb. ele almalı, kısacası çelişkiler vurgulanmalı; halkın mücadele ruhu beslenmelidir.

taya koymanın gerekliliği kendini koymaktadır. Yılmaz Güney'in de dediği gibi "Devrimci bir sanatçı, o ülkenin devrimci mücadelesinin hedefleri ve görevleri doğrultusunda görevlerle yüküdür. O herşeyden önce bir devrimcidir, militandır, sanatı devrimin aracıdır, bir silahtır."

“HDP seçimlerden mutlak başarı ile çıkmıştır!”

HDP'nin demokrasinin, sosyal hakların, ifade özgürlüğünün, Kürtlerin, Alevilerin, kadınların, gençlerin haklarının kararlı bir savunucusu, yeni bir hayatın dili ve sözü olacak şekilde kendisini yeniden örgütlemesi ve seçim başarısını bir siyasi başarıya dönüştürmek üzere derhal harekete geçmesi vazgeçilmez bir hedef olarak karşımızda durmaktadır.

İstanbul: Cemaat-AKP gerilimi, açıklanan “tape”ler, yolsuzluk belgeleri derken ülkemiz tarihinin en hararetli seçim süreçlerinden birisini geride bıraktık. Önümüzdeki sürecin, politik ambiyansı daha da hararetlendireceği gerçeği ise, seçim sonrası süren tartışmalardan gözlemlenmekte.

Bizler de Özgür Gelecek Gazetesi olarak, yerel seçimler sürecinin ve ülkemiz muhalefetinin en diri aktörlerinden olan Halkların Demokratik Partisi (HDP) Eş Genel Başkanı **Ertuğrul Kürkçü** ile görüşerek, seçim üzerine değerlendirmelerini konuştuk.

“HDP yerel seçimlerde hatırı sayılır bir sonuç elde etti”

Özgür Gelecek: Geride bıraktığımız yerel seçimler sürecine dair HDP'nin yorumlarını alabilir miyiz?

Ertuğrul Kürkçü: Seçimlere girişimiz biraz alelacele oldu. 27 Ekim’de kongremizin yapılmasına kadar geçen sürede hemen hemen hiçbir örgütlülük yoktu. Ondan sonra da, seçim yeterliliğini elde etmek üzere pek çok birimimiz kağıt üzerinde seçimlere hazırlandı. Adayların tespiti, değerlendirilmesi ve bir seçim siyasetinin olgunlaştırılması, sloganlar, hedefler, seçim bildirgesi vb. hazırlanması HDP'nin bütün bileşenleri ve bütün üyeleri arasında eşit ölçüde sindirilmeden gerçekleştirildi. Bu tabii bizi hem seçim kampanyası sırasında hem de siyasi karşıtlarımızla mücadele sırasında kapasitemizin kısıtlı bir bölümünü kullanmak durumunda bıraktı.

Ancak siyasi doğrultumuzdan şüphem yok. Bence, doğru bir siyaset izledik. Türkiye’yi ortadan yaran dinci ve milliyetçi otoriterliğe karşılık halkların özgürlüğü, eşitliği ve öz yönetimi bir yerel yönetim, demokratik cumhuriyet hedefi ile bu yerel seçimlerde hatırı sayılır bir sonuç elde etti.

Cumhuriyet Halk Partisi (CHP)’nin özellikle Gezi isyancıları saflarında kurmuş olduğu nüfuzu yarmak hemen hemen hiç mümkün olmamış gözüküyor. Bu bizim için büyük handikap. Çünkü Gezi isyancılarının MHP’li Belediye Başkan adayları arka-

sında hiçbir yeri yok. Bu büyük haksızlık onlara karşı. Ancak etkin bir siyaset onları bu tarafa çekebilirdi fakat AKP’nin dayattığı kutuplaşmayı CHP kabul etmekle şu sonuca da yol açtı; insanları AKP’yi devirebilmek için CHP’nin etrafına takılmaya, bu milliyetçi koalisyonun etrafına takılmaya çağırdı ve bizim çağrımız onlarınkı kadar güçlü bir şekilde bu alana hitap edemedi.

Bence seçimlerden sonra ilk düzeltmemiz gereken de bu ayrışma, kopuşma. Bu bence Türkiye’nin geleceği açısından hayırlı değil. Gezi isyancılarının CHP’nin yedeğinde yürümesi ve Gezi isyancılarının bizi AKP’nin müttefiki olarak görmesi kabul edilemez. Tıpkı karanlık odada fotoğrafın ters durması gibi, hakikat bu arkadaşlarımızı kafalarında ters duruyor. Bu böyledir diyerek geçilemez ve bizim bunu düzeltme mecburiyetimiz var.

“HDP tüm toplumun sorunları için aktif siyaset yürütüyor”

- Bir kutuplaşma denklemi çizdiniz. Bunun yanında toplumsal muhalefetin eksik kaldığı noktalar da var. “Tape”ler açıklanıyor, belgeler çıkıyor ve toplumsal muhalefetin bazı kesimleri AKP buradan yıkılacak gibi bir beklentiye düşüp, sokak ayağını ihmal ederek, ortaya çıkan tablodan da umutsuzluk yorumları çıkartıyor. HDP’nin buna müdahale biçimi nasıl olacak ya da bu konuda özel bir değerlendirmeniz var mı?

- Bence bizim bu hayal kırıklığı içerisindeki insanlara, bir taraftan nihilizme öbür taraftan milliyetçiliğe savrulmalarına izin vermeden sabırla onlara çıkış yolunu göstermek, buna ilişkin politikaları takip etmek görevimiz var. Bunun için de gerek haklar

ve özgürlükler gerekse de iktisadi hayat bakımından toplumun karşı karşıya kaldığı bütün meselelerde son derece etkin tavır almak zorundayız. Şunu görmeleri lazım, Halkların Demo-

kratik Partisi ve Kürdistan Özgürlük Hareketi sadece kendi dertleriyle dertlenmez, bütün toplumun sorunlarının çözülmesi için aktif bir siyaset yürütür. Bunu fiziki olarak, fiili olarak ortaya koymadan sonuç elde etmek ve bulanmış zihinleri aydınlatmak mümkün görünmüyor bana.

Seçim çözümlemesinin yalnızca bir tek gücün, kendimizin aldığı sonuçlar üzerinden yapılması toplam gerçek açısından yanıltıcı sonuçlar vermesi kaçınılmazdır. Bu bakımdan HDP-BDP ortaklığının kendi doğrusal gelişimini sürdürmekle birlikte, tarihsel işlevinin gereği olarak mevcut siyasal güç dengesinde köklü bir değişiklik gerçekleştirme zorunluluğunu karşılayacak elle tutulur bir sonuca ulaşamadığı apaçık bir gerçektir. HDP-BDP’nin mutlak seçim başarısına göreli bir siyasal başarısızlığın da eşlik ettiğini görüp teslim etmemek kendimizi menkıbelerle avutmak olur.

“Elimizden gelen çabayı göstereceğiz”

- Peki önümüzdeki sürece dair yorumlarınız nelerdir?

- CHP-MHP-Cemaat koalisyonunun son tahlilde sadece MHP’ye kazandırdığı, Adana ve Mersin’in MHP’ye gitmesine karşılık Ankara ve İstanbul’da beklenen başarının elde edilemediği, Kemal Kılıçdaroğlu’nun sağa açılarak iktidara yaklaşma taktiğinin bütünüyle fos çıktığı; seçim sonuçlarının gösterdiği bir başka gerçek. Ancak bu taktikle kaybedenin sadece Kılıçdaroğlu’nun CHP’si olmadığına, demokratik ve toplumsal muhalefet güçlerinin bu kutbun dayattığı milliyetçi hegemonya altında HDP-BDP odağından manevi ve siyasi olarak bugüne değin hiç olmadığı ölçüde uzağa düştüğüne dikkat çekmek gerek.

Bu şartlar altında Halkların Demokratik Partisi’nin önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçimlerini, AKP’nin dinci otoriterliğine ve CHP’nin otoriter milliyetçiliğine gerçek bir halk egemenliği alternatifleriyle yanıt vermek için bir imkan olarak değerlendireceği kaçınılmazdır. Bu çerçevede, HDP’nin demokrasinin, sosyal hakların, ifade özgürlüğünün, Kürtlerin, Alevilerin, kadınların, gençlerin haklarının kararlı bir savunucusu, yeni bir hayatın dili ve sözü olacak şekilde kendisini yeniden örgütlemesi ve seçim başarısını bir siyasi başarıya dönüştürmek üzere derhal harekete geçmesi vazgeçilmez bir hedef olarak karşımızda durmaktadır.

HDP’nin bugünden tezi yok, elde ettiği momentumu demokrasi, özgürlük, toplumsal haklar ve insan hakları mücadelesinin kalbi olmak üzere değerlendirmeye başlayacağını, partimizi kendi temelleri üzerinde yeniden inşa etmeye girişeceğini, Türkiye’nin geleceğini kazanmak için elinden gelen çabayı göstereceğine kuşku yok.

Muğla'da Berkin eylemlerine dair izlenim

Berkin Elvan'ın ölüm haberinin duyulmasından hemen sonra aralarında YDG okurlarının da bulunduğu 4-5 kişi sabah saatlerinde Muğla'da Sınırsızlık Meydanı'nda ekmek ve gaz bombası kapsülüyle oturma eylemine başladık. Eylemi başlattığımız ilk saatlerde bir teyzenin "Arkamızdayım. Beni de öldürsünler. Genç olmayışımıza rağmen sizlerle mücadele edeceğim. Mücadeleyi bırakmayın çocuklarımız" demesi hem bizi duygulandırdı hem de bize moral verdi.

Saatler ilerledikçe eylemimize destek ve katılım gittikçe arttı ve Muğla gibi eylemlerin az olduğu bir alanda halk tepkisini gösterdi. Muğla'da 2 gün boyunca kitlesel eylemler gerçekleşti. Sınırsızlık Meydanı'nda yapılan eylemlere 1. gün Muğla halkının büyük katılımı oldu. Biz de YDG okurları olarak Berkin Elvan'ın katillerinden hesap sormak için alanlardaydık.

Meydanda bulunan yaklaşık bin kişilik kitle yürüyüşe geçti. Kitle AKP binaları ve seçim bürolarının önünden geçerken "Polis simit sat, onurlu yaşa", "Katil polis hesap verecek" şeklinde sloganlarla öfkelerini haykırdı ve Muğla içinde yüründü. Yürüyüş tekrar Sınırsızlık Meydanı'na dönülerek sonlandırıldı. Neredeyse tamamı genç olan yaklaşık 500 kişilik kitle meydandan ayrılarak yola geçti ve yolu trafiğe kapattı. Bu sırada kitle içinde "Ne mutlu Türk'üm diyene", "Mustafa Kemal'in askerleriyiz" diye slogan atan gruba karşı YDG'liler "Yaşasın halkların kardeşliği", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganlarıyla cevap verdi. Kitle de anti-faşist sloganlara destek verdi.

Daha sonra kitle yolu bir süre trafiğe kapatıp AKP binasına yürüyüşe geçti. Fakat dağınık bir şekilde olan kitle polisin gaz ve ses bombalarıyla saldırmasının sonucu dağıldı. Gecenin ilerleyen saatlerinde 12 kişinin gözaltına alındığı haberini duyduk. 2. gün eylem yürüyüş ve sinevizyonla devam etti ancak sonraki günler sönümlendi.

Ayrıca Muğla'da halkın öfkelerini bastırarak kitlenin AKP'ye yürümesini istemeyen sendikacı ve siyasi partilerin tavrı eleştiri konusudur.

Berkin için mum yakıldı

İstanbul: Okmeydanı'nda geçtiğimiz hafta Berkin'in ailesi tarafından başlatılan ve her hafta perşembe günü gerçek-

leştirilmesi planlanan Berkin için mum yakma eyleminin 2.'si 3 Nisan'da yapıldı. Berkin için bir masanın üzerine mumlar, siyah kurdeleli ekmek, Berkin'in

okul defteri ve kalemi konuldu. Masanın üstünde Berkin'in fotoğraflarının masanın etrafına asılmasının ardından Berkin'in anan halk masadaki mumları yaktı.

Hapishaneler konulu uluslararası sempozyuma çağrı

Hapishaneler, baskının en vahşi yöntemlerinin kullanıldığı yerlerden biridir. Ortaçağ'ın kulelerinden başlayıp kürek mahkumluğuna, yeraltı zindanlarına ve bugün de en "modern" teknolojiyle donatılmış hücrelere kadar egemenlerin ezilenlere karşı önemli bir silahı olagelmıştır.

İmralı Adasında başta Abdullah Öcalan olmak üzere beraberinde devrimci tutsaklara uygulanan ağır tecrit ve izolasyon politikaları biliniyor. En ufak hak mücadelelerine dahi yüzlerce yıla varan hapis "cezalari" veriliyor olması Engizisyon mahkemelerini aratmamaktadır. Hakim sınıfların halk kitlelerine dönük aynı zamanda psikolojik bir saldırı aracı olan hapishaneler devrim ile karşı devrimin karşı karşıya net olarak geldiği mücadele alanlarıdır aynı zamanda.

Ülkemiz hapishanelerinde uzun ve onurlu direnişlere çokça şahit olduk. Özellikle 12 Eylül Darbesi sonrası ülke açık bir hapishaneye dönüştürülürken başta Diyarbakır zindanları olmak üzere birçok hapishanede devrimci muhalefet ölümleri, işkencelerle tekrar sınıandı. Hapishanelerin en karanlık dönemi sayılabilecek bu dönemde tutsaklar açlık grevleri, ölüm oruçları ve fiili direnişlerle başkaldırı geleneğini sürdürerek coğrafyamızda hapishaneler tarihinin önemli mihenk taşlarından olmuştur.

Devrimci, demokrat, yurtsever kesimlere yönelik 12 Eylül darbesiyle uygulanan izolasyon ve baskı engizisyon mahkemelerini aratmamaktadır. Daha sonrasında ivedilikle yeni biçimlerin ardında kendini tekrar etmiştir. 1989 Eskişehir-Aydın, 1995 Buca Katliamı, 1996 Ümraniye Katliamı, 1996 Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu direnişi, 1999 Ulucanlar ve 2000 19 Aralık katliamı biçiminde ülke devrimci hareketi imha edilmek istenmiştir. Bugün de ülkemiz hapishaneleri 19 Aralık 2000'de gerçekleştirilen katliam ile F Tipi tecrit hücrelerinin yaşama geçirilmesine 12 Eylül sonrası en büyük saldırı dalgası diyebiliriz. Hem katliam sırasında hem de sonrasında götürüldükleri F tipi hücrelerdeki direnişleriyle devrimci tutsaklar, direniş geleneğini bir adım daha ilerletmişlerdir.

Hapishanelerde hak gaspları dolu dizgin...

Bugün F tipi hapishanelerde, süreli-süre-

siz açık grevleri ve fiili yöntemlerle direniş sürmektedir. Bununla birlikte, tecridin tutsaklar üzerinde her gün yeni bir saldırı ile ağırlaştırıldığı da bir gerçektir. Ağırlaştırılmış müebbet hükümlülerine uygulanan ağır tecrit devam ediyor. Bolu, Sincan ve Kırıkkale Hapishaneleri'nde olduğu gibi tutsakların kaldıkları hücrelerin içini de görece biçimde kamera yerleştirilmesinden, her türlü direnişin disiplin cezalarıyla ve infaz yakma uygulamalarıyla karşılanmasına ve tedavi hakları engellenen tutsakların ölüme mahkum edilmesi kadar bir dizi saldırı bugün için ön plana çıkan saldırılar olarak yaşam bulmaktadır. İnsan Hakları Derneği'nin 2013 sonu itibarıyla hasta tutsaklara ilişkin verdiği rakamlar şu şekilde: "Hapishanelerde 122'si ağırlaşmış, 108'i acil tedaviye ihtiyacı olan toplam 230 ağır olmak üzere 411 hasta mahpus vardır. Bu mahpuslardan 230'unun derhal saliverilmesi gerekir. Geriye kalan 181 hasta mahpusun ise acilen tedavi edilmesi gerekmektedir." Adalet Bakanlığı'nın verdiği bilgiye göre 2000-2013 yılları arasında hapishanelerde toplam 2.304 kişi yaşamını yitirdi. Bunların önemli bir bölümünü hastalık sonucu yaşamını yitirenler oluşturuyor.

F tipi tecrit politikalarının genel etkilerinin yanı sıra kadın, LGBTİ ve çocuklar için tecrit gerçeği bir dizi ekstra saldırıları da gündeme getirmektedir. Kadın, çocuk ve LGBTİ tutsaklar tacizden tecavüze, işkenceye kadar birçok saldırı biçimi-

mine maruz kalmaktadır. Özellikle Pozantı, Sincan ve Maltepe çocuk hapishanelerinde olduğu gibi dayak, taciz-tacavüz çok yaygın bir şekilde yaşanmakta, tutsak çocuklar intihara sürüklenmektedir.

Bugün devlet tarafından, 5 olan çocuk hapishane sayısının 15'e çıkartılması planlanmakta ve şu anda bu 5 hapishanede yaklaşık 2 bin çocuk tutuklu-hükümlü bulunmaktadır. İçeride tutsakların maruz kaldığı bu uygulamalar ve gösterdikleri direniş elbette dışarıda da yankısını bulmaktadır. Aile örgütlenmelerinden devrimci-demokrat kurumlara kadar, bu konular sürekli gündemde tutulmaktadır.

Uluslararası sempozyum

DHF, ESP ve Partizan olarak 26-27 Nisan 2014 tarihlerinde düzenlenecek olan sempozyum hapishanelere dönük bakış açısının şekillenmesi ve duyarlılığın yükselmesi anlamında önemli bir yerde durmaktadır. İstanbul-Altunizade'de bulunan Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi'nde gerçekleşecek olan uluslararası sempozyum, başta hasta tutsaklar olmak üzere tutsaklara yönelik saldırganlıkları gündemleştirmek ve buna karşı uluslararası dayanışmayı örebilmek açısından oldukça önemli bir yerde durmaktadır.

Sempozyumda ilk gün ülkede bulunan hapishanelerden raporlar okunacak ve "Tecrit ve izolasyonun tutsaklar üzerindeki etkileri" konulu bir oturum gerçekleştirilecek. 2. günde ise kadın, LGBTİ ve çocuk hapishaneleri üzerine sunumlar yapılacak ve "Ulusal ve uluslararası ortak bir çalışma grubunun oluşturulması" konulu bir tartışma yürütülecek.

Gezi İsyanı ile kazandığımız sokakları bırakmamız için bizleri hapishanelerle korkutuyorlar. Tıpkı tanrının kendisine biat etmeyenleri cehennem ile korkutması gibi. Toplumsal muhalefeti bastırmada daima saldırı odağı olan ve gazabı ile gösterilen cehennem olarak adlandırılan hapishaneler egemenlerin kalelerinin yıkılması için bir direniş odağıdır. Dünyanın her yerinde hapishaneler direniş odağı olurken cehennemlerinde kendilerini yakacağımız direnişlerimizin ideolojik politik arka planını tartışmak ve anlamak ve duyarlılığımızı geliştirmek önem arz etmektedir.

"Berkin'imizin gülüşü hep içimizde kalacak"

İstanbul: Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri Berkin Elvan'ın ailesine 2 Nisan günü taziye ziyaretinde bulundu. Devletin zindanlarda, sokaklarda katlettiği devrimcilerin, Partizan şehitlerinin aileleri bir araya gelerek Berkin'in ailesine "Berkin'imizin gülüşü hep içimizde kalacak! Acınız acımızdır!" yazılı

bir çiçekle desteğini sundu. Nergiz Gülmez'in annesi Gülmez Ana, "Bizim evlatlarımızı katlettiler, ama bizi korkutamayacaklar" diyerek her zaman birlikte olacaklarını söyledi.

2 Temmuz Sivas'ta katledilen Hasetret Gültekin'in eşi Yeter Gültekin ve oğlu Roni de Elvan ailesinin acılarını

paylaşmak için oradaydılar. Yeter Gültekin, devletin devrimci ve demokratlara yönelik saldırılarının asla bitmeyeceğini belirtti. Gültekin konuşmasının devamında, "Bu devlet 1993 senesinde eşimi katlettikten sonra benim doğmamış çocuğumu bile katletmek istedi. Ben yurt dışına kaçarak doğum yaptım. Devlet doğmamış çocuklardan bile korkuyor" dedi. Seçimlere

dair de Gülsüm Elvan "Erdoğan ne çalıp çırpıma ne de kana doymamıştır. Tescilli katildir, yine çalarak kazandı" dedi.

Ziyaret sırasında Gülmez Ana Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nden Tutsak Partizanların selamını aileye iletirken, ayrıca hapishanelerdeki TKP/ML tutsakları adına İsmail Yılmaz'ın gönderdiği mesaj da aileye verildi.

“Sandık onların, sokaklar gençliğin!”

Sarıgazi 75. Yıl DMO Lisesinde devrimci faaliyetlerin yoğunlaştığını fark eden okul idaresi, vakit kaybetmeden yıldırma politikalarını devreye soktu ve daha okulla yeni tanışan 9. sınıflara “Boykotlara-eylemlere katılmayın. Üst sınıflar siz-

leri toplantılara çağırırsa gitmeyin” şeklinde söylemler ve tehditlerle yıldırma politikasına başladı. Bizler de Yeni Demokrat Gençlik olarak 31 Mart Pazartesi günü okul içine yazılama yaptık. Yazılamlar da “Sandık onların, sokaklar

gençliğin”, “Okul yönetimi devrimcilerden elini çek”, “Kızıldere unutulmadı” ve “Kameranız bize vız gelir” yazıyordu. Yazılamlar öğrencilerin oldukça ilgisini çekti ve okulun boyası olmadığı için (bu da ayrı bir sorun) yazılamlarımız hala orada. (Sarıgazi YDG)

“En azından Cumbaşkanlığını alamasınlar!”

Ülkenin son aylarına damgasını vuran yerel seçimlerden geriye birkaç bölgedeki itirazlar ve yaşanan azgın polis saldırısı dışında neredeyse hiçbir şey kalmadı. Halkın esas gündeminin “geçim derdi” olduğu yerde zihinleri bulandıran ve halkta biriken tepkiyi sandıklara hapsetmek isteyen devlet aygıtıdır halihazırdaki.

Tayyip’in patlayan ödüne çare var mı ki?

Üç aşamalı seçim döneminin ilki hâkim klik içerisindeki dalaşın yarattığı kriz, diğer kliklerin kirlenmiş/kirlenmeye devam eden siyasetlerinin zirve yaptığı ve bir santim “ilerleyemediği”, ezilenlerin örgütlü güçlerinin de seçimlere öyle ya da böyle müdahale ettiği bir süreçle gelmiş-geçmiş oldu. Birinci aşamadan geriye bir şey kalmamasını ise, ikinci aşama olan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin yakın zamanda gerçekleştirilecek olmasına “borçluyuz”. Belki de bu meselenin tartışılmasını erkene alan ve daha da rahatlaştıran hususu, seçim öncesi ödün patlayan Tayyip Erdoğan’ın seçimlerde görece elini rahatlatmış ve istediği gibi at koşturabileceği bir sonucun ortaya çıkmış olması olarak belirtebiliriz.

Ödün patladığı dediğimiz, Gezi İsyanı öncesi Tayyip Erdoğan’ın Cumhurbaşkanı olma hayalinin ya da “başkanlık” denilen ve “tek adam” mertebesini daha da kuvvetlendirecek olan biçimin planlamalarının isyan ile suya düştüğü, bu sürecin Tayyip ve ekibinde yarattığı sancıdan söz ediyoruz. Tayyip’in ve onun şahsında egemen sınıfların AKP kliğinin çektiği sancıdır ki “milli irade”, “millet eğilmez, Türkiye yenilmez” şiarları her zamankinden daha fazla ön plana çıkarılmış ve de patlayan ödün eski haline getirme çabasına girişilmiştir.

Seçim sonuçları patlayan ödün eski haline getirecek kabiliyete sahip değilse bile Tayyip’in atını koşturmaya devam edebileceği belli bir sürenin ve Tayyip’in hayallerine belli oranda yanıt bulabileceği bir sürecin teminatıdır.

“AKP gitsin de kim gelirse gelsin!” “Emin misin?”

Son süreçte cemaat-AKP gerilimi

ve Gezi İsyanı’yla oluşan toplumsal hareketlilikten faydalanmayı düşünen CHP-MHP ve çok sayıda düzen partisi de en az AKP kadar kriz yaşamaktadır. Özellikle seçim sonuçlarıyla bütün hayalleri suya düşen bu düzen partileri elbette palazlanacakları günlerin hayalini kurmaya devam etmektedirler. Ve kriz yaşamakta ortaklaştıkları AKP ile Cumhurbaşkanlığı’na dair kafa yorma konusunda da zaman kaybetmeden ortaklaştılar. Elbette AKP kalmakta direttiği oranda, başta CHP-MHP olmak üzere diğer düzen partileri de onun gitmesinde/en azından güç kaybetmesinde diretecekler. Elbette bunu Türkiye halkının hayrına değil, kendi çıkarları ve temsil ettikleri egemen sınıf kliklerinin geleceği için yapıyorlar.

Yerel seçimlerde “AKP gitsin de...” diye başlayan cümlelerin çok konuşulduğu ancak tek tük yerlerde yapılan “işbirliklerinin” ötesinde geniş bir ittifakın kurulmasına tanıklık etmedik. Tayyip Erdoğan AKP’sine karşı, ona/onlara karşı olan herkesi bir aday etrafında toplama ve aslında AKP’ye oy vermeyen yüzde elli altıyı hedefleyen bir ittifak Cumhurbaşkanlığı tartışmalarının bir başka boyutunu oluşturuyor.

TC’nin toplumu kutuplaştırma ekseninde ülkeyi yönetebilme yapısının bir parçası olan bu anlayış, “alternatif yok ne yapalım” demeye hazır hale getirilmiş halk kitellerinde yankı bulmaya müsaittir. Egemen sınıfların CHP-MHP tarafında kendisini bulan kesimlerinin, herhangi bir partiden olmayan, toplumun AKP karşıtı kesimlerini “kucaklayabilecek”, manevi otoritesi olan ve aslında tescillenmiş bir halk düşmanını (örneğin İlker Başbuğ) ortak aday olarak suna-

rak Tayyip’in atıyla yarışırma düşüncesi çok uzak bir hayal değildir. Düzen partilerinin sözcülerinin açıklamaları ve konu nezdinde kamuoyunda dönen sohbetler bunun alt yapısının hazırlanmaya çalışıldığını gösteriyor.

Kemik farklı da kan aynı kan!

Her ne kadar AKP dışındaki diğer düzen partilerinin AKP karşıtlığı konusunda anlaşılabilir söylesek de, kendi aralarında yine çıkarları gereği bütün bir anlaşma sözü olamaz. Elbette “daha” ortak bir aday ise her şeyi değiştirebilir. Tam da “en azından Cumhurbaşkanlığı’nı alamasınlar” diye tepkisini ortaya koyacak kitlelerin beklentisini örgütleyebilecek bir sürecin olma ihtimali yüksek.

AKP kitlesinin de daha da kemikleştiği, AKP karşıtlığı üzerinden de diğer düzen partileri nezdinde bir kemikleşmenin gerçekleştiği biliniyor. Ama asıl gerçek düzen partilerinin bütün kemiklerine giden kanın aynı kan olduğudur. Sömürünün ve zorbalığın, katliam ve işkencenin, yolsuzluk ve yoksulluğun damarlarına giden kandır.

“AKP karşıtlığı” sadece sistem karşıtlığına da dönüşebilecek olmasından değil, zaten sistem karşıtlığına da hizmet eden bir dinamizmi de barındırdığından önemlidir. Hem bu dinamizmi hem de sadece AKP’ye karşı olanlarda değil halkın bütününde sistem karşıtlığını yaratmanın, büyütmenin yolu sistemin kitleleri kutuplaştıracağı ve de halk düşmanlarından birini tercih etmeye zorlayacağı bu süreçte devleti teşhir etmek, alternatifini sabırlı ama tavizsiz yaratmak, en geniş birliktelikle süreci birlikte göğüslemektir.

“Gezi’ye ceza kesilemez”

Eskişehir: Eskişehir’de Gezi İsyanı sırasında halkın öfkesi sokağa yansımış, kitlesel birçok eylem gerçekleştirilmişti. Eylemciler üzerinde uyguladıkları fiziksel baskıların sonuç vermediğini gören devlet, farklı bir yol izlemeye başlayarak; yürüyüşlere ve düzenlenen basın açıklamalarına bir kılıf bulup eylemlere katılanlara para cezaları kesmeye başladı. Son olarak seçim sürecinde Eskişehir’e gelen Tayyip Erdoğan’ı protesto etmek isteyen gruba polis saldırmış, 200 kişiyi gözaltına almıştı. Gözaltılarla birlikte rastgele gözüne kestirdikleri, içerisinde 4 Özgür Gelecek okurunun da olduğu yaklaşık 300 kişiye “yolu kapattıkları gerekçesi ile trafik cezası” kesildi. Daha sonrasında 11-12 Mart’ta Berkin’imizi kaybetmemizin öfkesiyle katillerinden hesap sormak için sokağa çıkan insanlara da cezalar kesilmeye başlandı.

Bu durumla mücadele etmek için “Gezi’ye Ceza Kesilemez Platformu” kuruldu. İçerisinde Partizan okurlarının da yer aldığı platform, 3 Nisan günü adliye önünde ilk eylemini gerçekleştirdi. Tayyip Erdoğan protestosu ve 11-12 Mart Berkin Elvan eylemlerinden gelen cezalara toplu itiraz etmek için adliye önünde toplanan kitle, burada itiraz standı açarken sonrasında açıklama gerçekleştirdi.

Kızıl Üniversite’de “kadın”

5 Mayıs Cumartesi günü İstanbul Kızıl Üniversite olarak Yeni Demokrat Kadın temsilcisi bir arkadaşımızın katılımıyla oldukça verimli bir tartışma gerçekleştirdik. Kadın meselesine bakişımıza dair ve kadının neden örgütlenmesi gerektiğine dair bir dizi tartışma yürütüldü. Toplumdaki erkek egemen anlayışın bizleri de sarıp sarmaladığı gerçekliği üzerinden hem kendi zaafımıza karşı savaşmak gerektiği hem de kadın arkadaşlarla bu konuyu uzun vadede ele alıp sorgulamak gerektiği üzerine sohbetler ettik.

Toplantının kalabalık olması ve birçok yeni arkadaşın katılması bizlerde olumlu etki yarattı. Yaptığımız işi ciddiye alma ve süreklilik meselesini esas alma tarzımızın sonucu olarak değerlendirdiğimiz bu çalışmamızın büyüyen ilerleyeceğine inanıyoruz.

(İstanbul’dan bir YDG’li)

“Tutsak olmak hakların elden alınmasına neden değil”

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu F eyleminin 107. haftasında yaptığı açıklamada, PKK davasından ağır müebbet hükümlüsü Eram Akyüz’ün kaldığı tek kişilik hücrede kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdiğini belirtti ve “İnsanların hapisanede olması, en temel hak olan yaşam ve sağlık hakkının elinden alınması anlamına gelmemelidir” dedi. Eğribol, % 90 zihinsel engelli raporu olan Ridvan Tekcanlı’nın dosyasını açıkladı.

Haftalık Özgür Gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

KAÇACAK YER KALDI MI?

Seçimlerin egemenlerin politik krizine çare olmayacağı öncesinden zaten belliydi. Erdoğan'ın köşeye sıkışmışlığına "milli irade" desteğiyle bir rahatlama sağlayıp sağlamayacağı, buradan oluşacak yeni dengelerle Tayyip'in kellesini alma operasyonunun nasıl bir seyir izleyeceği belirlenecekti. Tayyip her ne kadar "milli irade" desteğini almış olsa da yumuşak karnını ve zayıflığını henüz giderebilmiş değil. Fazlasıyla açığı ve meşruiyet sorunu var. Bu açıkların ve zaafaların daha fazla deşifre olacağı ve yönetme sorununun derinleşeceği politik gelişmeler, kapışmanın boyutu göz önüne alındığında söylenebilir. Ancak Tayyip'in özellikle Gülen Cemaati'ne yönelik yapacağı saldırılar çatışmanın boyut ve seyrini belirleyecektir. Cumhurbaşkanlığı hesapları bu operasyonların kaderini ve zamanlamasını belirleyecektir. Bunun yanında Tayyip'in Kürt meselesinde izleyeceği rota hem onun hem de sürecin genel politik karakterini belirleyecektir.

Kürt meselesinde atılacak birçok adımın seçim sonrası vaatler olarak şekillenmesi, şimdi gözlerin bu meseleye odaklanmasını getirdi.

SEÇİM SONUÇLARINA ETKİ EDEN NEDENLER!

Birincisi, başta Ceylanpınar, Viranşehir, Birecik, Ağrı, Ahlat, Kurtalan ve Urfa merkezde açık ve görünür şekilde yapılan seçim hileleri etkilidir. Ülke genelinde yaşanan bu hilelerin T. Kürdistanı'nda daha yaygın yaşandığı ortaya saçılan gerçeklerle birlikte sabittir. Halkın sahiplenmesi ve daha fazla denetleyici olmasına mevcut konjonktürün uygunluğu bu hilelerin en iyimser yaklaşımla istenilen düzeyde gerçekleşmesini engellemiştir.

İkincisi, çözüm ve barış sürecinin selametini gözetken ama kararlı şekilde taraf olmamış Kürt kitlesinin azımsanmayacak bir kısmının AKP'yi tercih etmesidir. Bu noktada Tayyip'e yönelik operasyonun bu kitlede yarattığı algı Kürt sorununun "barışçıl çözümlü"ne dönük olarak şekillenmiştir. Bu durum geniş bir Kürt kitlesinin "uzlaşma ve barış" yaklaşımını AKP ile özdeşleştirdiğine işarettir. Bu tutumun AKP'ye dolaylı ve dolaysız bir destek güç oluşturduğu görülmektedir. AKP'nin Kürt meselesindeki gerici ve oyalayıcı politikasının bu kesimlerde politik bir reaksiyona dönüşmesi durumu olmuştur.

Bunda AKP'nin klasik güvenlikçi eksende bir saldırganlık içinde olma-

masının ve Kürt hareketinin Türk egemenlerinin temsilcisine tanıdığı primin etkisi vardır.

Üçüncüsü ve daha tali olan ise belirlenen adayların belli bir kesim tarafından benimsenmemiş olmasıdır. Bu durumun oylarda ciddi bir kayma sağlama olasılığı düşüktür. Olanlar da oldukça lokal ölçekli ve sınırlıdır.

Nihayetinde seçimlerde Kürt ulusal hareketinin mevcut politik yönelimi belli bir başarı ile çıkmıştır. Yerel seçimlerde kazandığı yeni belediyelerle politikasını daha da yaygınlaştırarak genişletme olanağı kazanmıştır. Ancak Kürt meselesinin politik yönelimini esaslı bir şekilde etkileyecek yeni bir sonuç da ortaya çıkmamıştır. Seçimlerin sonlanması Kürt meselesinde devletten beklenen adımların koşullarının oluşması açısından önem arz etmektedir. Zira Abdullah Öcalan'la yapılan görüşmelerde mutabakata varılan adımların esasta bu süreçten sonra şekilleneceği ifade edilmişti. Öcalan'ın Newroz mesajı öncesi devlet heyetinden gördüğü "ciddiyet" ifade edilmişti. Şimdi bu ciddiyetin ne düzeyde olduğunun test edileceği süreç başlamıştır.

DUMANI TÜTEN ATEŞ: YİNE Mİ DEMOKRASİ PAKETİ?

Seçim sonrası yeni bir "torba demokratikleşme paketinin" yolda olduğu medyaya sızdırıldı. Devletin her demokratikleşme paketi haberi medyaya sızdırıldığında üç şey oluyor: **Birincisi** haftalarca bazen aylarca çıktı ha çıkacak havasında bir tartışma-manipülasyon yapılıyor. **İkincisi** Kürt sorununun esaslarını teğet bile geçmeyen bir şişirme balon olduğu ortaya çıkıyor. **Üçüncüsü ise** bu "demokratikleşme paketleri" kaşıkla verip kepçey-

Nihayetinde seçimlerde Kürt ulusal hareketinin mevcut politik yönelimi belli bir başarı ile çıkmıştır. Yerel seçimlerde kazandığı yeni belediyelerle politikasını daha da yaygınlaştırarak genişletme olanağı kazanmıştır. Ancak Kürt meselesinin politik yönelimini esaslı bir şekilde etkileyecek yeni bir sonuç da ortaya çıkmamıştır.

le alan bir tutumun adı haline geliyor. Ezilen kesimlere, bir dizi saldırı ve var olan haklarının gasp edilmesi olarak çıkıyor.

Şimdi hem Alevileri hem de Kürtleri kapsayan bir "demokratikleşme paketi" hazırlığından bahsediliyor. AKP'nin muhalif toplumsal kesimlerin biriken öfkesini böyle şişirme demokratikleşme paketleriyle seyreltme gayesi taşıması normaldir. Ancak her demokratikleşme paketinin Anderson'dan masallara dönüşmesine karşı bu toplumsal kesimlerin bir bilinç ve deneyim sahibi olması söz konusudur. Bu bağlamda demokratikleşme paketleriyle sürecin uykuya yatırılması kolay olmayacaktır. Fakat Türk egemen sınıflarının temsilcilerinin bu yöntemden vazgeçmeyeceğini de belirtmek gerekir. Bu, egemenler açısından, tel tel dökülse de, işlevli olan bir yönetme biçimidir.

Üstelik egemen sınıfların başka sığınakları da vardır. Cumhurbaşkanlığı ve sonrasında yapılacak genel seçim-

ler pek ala yine bir "milat" olarak kampanyaya çevrilip Kürtlere beklentileri telkin edilebilir. Var olan seçimleri Kürt meselesini oyalamak için kullanacaklarına dair şüphelenmemek için hiçbir gerekçe yoktur. Tabii oyalama belli talepler karşılanarak yapılmaya çalışılacaktır. Hasta tutsakların bırakılması, Öcalan'ın gazeteci ve yazarlarla görüşülerek tecridin bir nebze olsun gevşetilmesi gibi adımlar atılabilir. Ancak meselenin aldığı boyut ve kazandığı nitelik bu adımları hızla yutacaktır.

Türk egemenlerinin temsilcisi AKP süreci oyalamada o denli mahir ki yeni bir tehlike yaratarak, bir "darbe" hikayesi daha uydurup Kürtlere destek isteyip yeni bir sabır sürecine girmelerini de arsızca bekleyebilir! Ancak bundan daha başka riskleri de bir dönem daha göze alabilir. O da Kürt meselesinde sürüncemeye devam ederek bir çatışma sürecini göze almasıdır. Tayyip adım atmada ayak direyerek seçim dönemlerini bu çatışmayı göze alarak geçirmek isteyebilir. Uzlaşmanın esas eğilim olması Tayyip'in bir dönem daha çatışmayı göze almasını sağlayabilir.

Ancak bu olasılığın yaratacağı sonuçlar kestirilebilir olmadığı için devletin bu maceraya engel olma olasılığı daha fazladır. Tayyip'in mevcut sıkışmışlık ve yakayı kurtarmak için bu seçenek de dahil her türlü maceraya sürüklenme potansiyeli vardır. Bu faşist, hırsız ve arsız şahsın seçim kazanmak uğruna her türlü dengeyi değiştirip hamleyi yapabileceği es geçilmemelidir. Kendini sağlama aldıktan sonra "nerede kalmıştık" diyerek süreci devam ettirmeyi düşünebilecek bir cibilliyete sahiptir.

Ancak esas eğilimin uzlaşmaya dönük olduğunu yine belirtmeliyiz. Şimdi Kürt meselesi noktasında ne tür adımlar atacağı, seçim atmosferine bu noktada nasıl gireceği önemlidir. Seçimi gerekçeye çevirip oyalama politikasına karşı Kürt ulusal hareketinin tavrı esasta belirleyici olacaktır. Devrimci ve demokratik görev bıkmadan usanmadan Türk ulusundan ezilen halka, Kürt ulusunun temel hak ve özgürlüklerini anlatmak ve devletin gerici, şoven yaklaşımlarına barikat olmaktadır. Kürt ulusunun **Özgürce Ayırılma Hakkı** tanınsın temel şiarımızdır. Ve Kürt ulusal hareketinin demokratik ve ilerici talepleriyle de aynı politik yaklaşımla dayanışmacı ve sahiplenici bir duruşla geniş kesimlerde meşruiyeti sağlanmalıdır.